

Los Núcleos Zoológicos en Catalunya

Presentado por:

Garcia Codina, Albert
Guinea Anguela, David
Hernández Marín, Melania

Tutorizado por: Jaume Balagué

Curso académico 2011 - 2012

Bellaterra
Enero 2012

Índice

Objetivos.....	1
Introducción	2
Definición	2
Quién está obligado a registrarse.....	2
Requisitos que deben cumplir	3
Libro de registro	4
Normativa aplicable.....	4
Documentación necesaria	4
Comentarios sobre la legislación aplicable	5
Problemática de compatibilidad de la ley con situaciones concretas.....	9
Registro atípico de animales sujetos a CITES	11
Propuesta de modelos alternativos para la tenencia legal y responsable de animales	12
Análisis de las encuestas.....	13
Conclusión.....	15
Anexo I	16
Anexo II	60
Anexo III	67

Objetivos

Dentro de una sociedad, las leyes son una herramienta necesaria para establecer una guía que ayude a emitir decisiones y juicios tanto éticos como prácticos. Pero como todo, tiene sus carencias y/o aspectos a mejorar.

De la multitud de campos legales existentes, el tema referente a los núcleos zoológicos es del que más conocimiento tenemos y, por lo tanto, dónde, por experiencia, más conflictos vemos entre el texto legal y las necesidades legales de los emplazamientos donde se mantienen animales. Por este motivo hemos decidido profundizar en la legislación vigente acerca de este tema para así intentar aportar una visión más plena contrastando la ley con las situaciones reales.

En este trabajo queremos hablar sobre la legislación concerniente a dichos núcleos zoológicos. Pretendemos, primero de todo, explicar de una manera clara en qué consiste un núcleo zoológico y todo lo que engloba.

Una vez explicado esto, nos centraremos en analizar detenidamente la legislación relativa a este asunto con el fin de encontrar, bajo nuestro punto de vista, las posibles deficiencias de éste; para posteriormente comentarlos y proponer soluciones que ayuden a mejorarlo.

Por otro lado expondremos diversas situaciones reales acerca de la tenencia de animales que generan conflictos a nivel de aplicación de la legislación y a nivel de registro de animales o CITES (Convenio sobre el comercio internacional de especies amenazadas de fauna y flora silvestres).

Para acabar, una vez profundizado y estudiado el tema, proponemos un nuevo tipo de registro de animales sujetos a este convenio y una guía alternativa a la definición y trámites de un núcleo zoológico según nuestro punto de vista.

Introducción

Definición

Los núcleos zoológicos son las agrupaciones zoológicas para la exhibición de animales, las instalaciones para el mantenimiento de animales de compañía, los establecimientos de venta y los centros de cría de animales, los centros de recogida de animales, el domicilio de los particulares donde se realizan ventas u otras transacciones con animales y los de características similares que se determinen por vía reglamentaria.

Quién está obligado a registrarse

Están obligados a inscribirse en el Registro de Núcleos Zoológicos los centros y/o establecimientos siguientes:

- Núcleos zoológicos que alberguen colecciones zoológicas de animales de la fauna salvaje con finalidades científicas, culturales o recreativas y de reproducción, de recuperación, de adaptación y/o de conservación de estos animales: zoosafaris, parques o jardines zoológicos, reservas zoológicas, circos y colecciones zoológicas privadas.
- Instalaciones para el mantenimiento temporal de animales domésticos como centros de cría, residencias y refugios, escuelas de adiestramientos, centros de recogida de animales, perreras deportivas y centros de importación de animales.
- Establecimientos de venta de animales: tiendas de animales y otros establecimientos de venta.

Estos centros y/o establecimientos deben presentar la solicitud de inscripción al Registro, juntamente con la documentación siguiente:

- Memoria de la actividad
- Licencia municipal
- Programa de higiene y profilaxis elaborado por un veterinario o una veterinaria y presentarla a los Servicios Territoriales del DMAH (Departament de Medi Ambient i Habitatge) donde se ubica el núcleo zoológico.

Requisitos que deben cumplir

Además, los núcleos zoológicos deben cumplir los requisitos siguientes:

- Emplazamiento adecuado, dotado de los medios necesarios para el aislamiento sanitario.
- Instalaciones y equipos idóneos que permitan el manejo higiénico del establecimiento.
- Dotación de agua potable y de desguaces que garanticen la ausencia de perjuicios para el entorno, las personas y otros animales
- Medios para la limpieza y desinfección del recinto de los animales, del material que está en contacto con ellos y de los vehículos utilizados para el transporte, en caso de haberlo.
- Las instalaciones deben garantizar unas condiciones de confort, durante todo el año, en el alojamiento de los animales y el cumplimiento del cual, en este aspecto, dispone de la Ley de protección de los animales.
- Disponer de un sistema de eliminación de excrementos y orines.
- Disponer de un sistema de destrucción o eliminación de cadáveres y materiales contumaces.

La tasa para la inscripción en el Registro es de 41,09 €.

Son causa de baja en el Registro:

- El cese de la actividad.
- La suspensión de la actividad durante más de 12 meses.
- El incumplimiento de cualquiera de los requisitos necesarios para poderse inscribir.

Las modificaciones de la actividad que comporten ampliaciones, traslados o cambios de titularidad se deben comunicar al Registro. Así mismo, se debe comunicar tanto la suspensión como el cese de la actividad.

Libro de registro

Los centros y/o establecimientos correspondientes a la sección de núcleos zoológicos, la sección de instalaciones para el mantenimiento temporal de animales domésticos y la sección de establecimientos de venta de animales deben llevar un libro de registro en el cual se especifique para cada animal lo siguiente:

- Fecha de entrada y procedencia, con identificación individual de la especie o la raza.
- Fecha de salida y destinación. Deben constar las bajas de animales por muerte, venta u otros motivos.

Normativa aplicable

- ORDRE de 28 de novembre de 1988, de creació del Registre de nuclis zoològics de Catalunya. (DOGC núm. 1087 publicat el 30/12/1988).
- DECRET LEGISLATIU 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. (DOGC núm. 5113 publicat el 17/04/2008).
- ORDRE de 28 de juliol de 1980 per la es donen normes sobre nuclis zoològics, establiments per a l'equitació, centres per al foment i cura d'animals de companyia i similars. (BOE núm. 219 publicat el 11/09/1980).

Documentación necesaria

- Solicitud.
 - Memoria y anexo de la memoria.
 - Autorización Municipal correspondiente.
 - Copia del proyecto técnico de la instalación.
 - Programa de Higiene y Profilaxis firmado por un veterinario colegiado.
- (En el momento de hacer la visita de control de las instalaciones)

Comentarios sobre la legislación aplicable

En este apartado hemos recogido algunos puntos que constan en la legislación vigente, tanto a nivel estatal como autonómico, los cuáles no vemos del todo claros o creemos que deberían explicarse más detalladamente.

- «La tinença per un particular de diverses espècies zoològiques diferents i/o en un nombre que pugui comportar riscos sanitaris es considerarà com a col·lecció zoològica privada i, per tant, sotmesa a aquesta disposició de nuclis zoològics.» ORDRE de 28 de novembre de 1988, de creació del Registre de nuclis zoològics de Catalunya. DOGC núm. 1087 (publicat el 30/12/1988), article 5.1.

En este apartado del artículo 5 encontramos información ambigua y poco específica sobre a partir de cuántos animales se considera necesario obtener un núcleo zoológico o, en su defecto, a partir de cuántos animales se considera que existe riesgo sanitario.

- «Els particulars que realitzin periòdicament venda de les seves cries, seran considerats, als efectes d'aquesta disposició, com a criadors i, per tant, estaran sotmesos al que estableix aquesta Ordre.» ORDRE de 28 de novembre de 1988, de creació del Registre de nuclis zoològics de Catalunya. DOGC núm. 1087 (publicat el 30/12/1988), article 5.2.

Aquí el término «periódicamente» es ambiguo, por lo que engloba tanto a particulares que crían cada mes como particulares que crían cada 3 años. Este artículo entraría en conflicto con propietarios que tienen, por ejemplo, una pareja de pájaros que crían de vez en cuando, o el que tiene una pareja de perros o gatos y tiene camadas cada año.

- «a) La festa dels braus en les localitats on, en la data d'entrada en vigor de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, hi haguessin places construïdes per celebrar-la, a les quals s'ha de prohibir l'accés a les persones menors de catorze anys.

b) Les festes amb bous sense mort de l'animal (correbaus) en les dates i les localitats on tradicionalment se celebren. En aquests casos, és prohibit inferir danys als animals.» *DECRET LEGISLATIU 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. DOGC núm. 5113 (publicat el 17/04/2008), article 6.*

Aquí la ley se hace algo contradictoria exigiendo un nivel de bienestar de los animales de particulares y, por otro lado, tolera graves incumplimientos de esa ley de protección animal de cara a espectáculos y tradiciones.

- «Els animals de companyia que són objecte de comercialització o transacció han de ser esterilitzats, excepte en els casos que s'estableixin per reglament.» *DECRET LEGISLATIU 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. DOGC núm. 5113 (publicat el 17/04/2008), article 11.3.*

En esta parte de la ley se puede interpretar que cualquier animal que sea vendido o cedido debería estar castrado excepto en algunas ocasiones. No queda claro si esto supone que todos los comercios deben castrar sus animales ya que de ser así los animales que vemos habitualmente por la calle deberían estar todos esterilizados y eso está muy lejos de ser la realidad.

- «Els ajuntaments han de disposar de centres de recollida d'animals abandonats o perduts adequades i amb prou capacitat per al municipi, o convenir la realització d'aquest servei amb ens locals supramunicipals o amb altres municipis.» *DECRET LEGISLATIU 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. DOGC núm. 5113 (publicat el 17/04/2008), article 16.3.*

La ley debería garantizar también un mantenimiento correcto de los animales decomisados.

- *«Medios para la limpieza y la desinfección de locales, material y utensilios en contacto con los animales y, en su caso, de los vehículos utilizados en el transporte de los mismos, cuando este se precise.» y «Medios para la destrucción o eliminación higiénica de cadáveres animales y materias contumaces.» Orden del 28 de Julio de 1980 para las normas sobre los núcleos zoológicos, establecimientos para la equitación, centro para el fomento y cuidado de animales de compañía y similares. BOE núm. 219 (publicado el 11/09/1980), artículo 3.*

En estos puntos encontramos una falta de claridad en su explicación, ya que sólo indica el uso de métodos de manera genérica para la realización de diversas acciones. Creemos que debería especificar algo más, y guiar sobre cuáles serían los métodos más indicados y correctos.

- *«Programa de manejo adecuado, para que los animales se mantengan en buen estado de salud.» Orden del 28 de Julio de 1980 para las normas sobre los núcleos zoológicos, establecimientos para la equitación, centro para el fomento y cuidado de animales de compañía y similares. BOE núm. 219 (publicado el 11/09/1980), artículo 3.*

En este punto de la ley creemos que en vez de pedirnos simplemente un programa de manejo adecuado, creemos que debería pedir unos requisitos mínimos, o mejor aún, que este programa estuviese supervisado/firmado por un veterinario, o una persona autorizada con conocimientos específicos suficientes.

- «Cuando se trate de actividades, con existencia de animales carnívoros, la alimentación de los mismos únicamente podrá efectuarse con carnes y despojos procedentes de centros autorizados para el sacrificio y faenado de animales y comercialización de sus productos. El aprovechamiento de cadáveres a tal fin sólo será permitido cuando la muerte se haya debido a un accidente fortuito y un veterinario oficial, después de efectuada la inspección procedente, extienda la correspondiente autorización.» Orden del 28 de Julio de 1980 para las normas sobre los núcleos zoológicos, establecimientos para la equitación, centro para el fomento y cuidado de animales de compañía y similares. BOE núm. 219 (publicado el 11/09/1980), artículo 9.

En este punto vemos que nos habla de animales carnívoros, pero no nos especifica si se refiere a la clasificación taxonómica o bien al hábito alimentario de los animales, ya que existen animales como las serpientes (que, aunque no son carnívoros desde el punto de vista de la taxonomía, sí lo son desde el de la nutrición) que toleran poco el alimento muerto y, entonces, el manejo de la alimentación se hace más difícil y podría ser incluso que algún ejemplar muriera por inanición.

- Otro punto importante a comentar respecto al Anexo para la información de la distribución, características y capacidades de las instalaciones de núcleos zoológicos destinados al mantenimiento de animales es la ausencia de unas medidas básicas para roedores, lagomorfos y aves. Estos tres grupos son muy comunes como mascotas y por ello sería conveniente ofrecer una guía del mismo modo que existe para reptiles, anfibios, peces, perros, gatos y hurones.

Problemática de compatibilidad de la ley con situaciones concretas

En este apartado expondremos diferentes situaciones reales que podemos encontrar y reflexionaremos sobre por qué la legislación resulta demasiado exigente dada la pequeña envergadura de estas instalaciones y/o actividades.

El hecho de obtener el núcleo requiere una inversión más o menos importante de tiempo y dinero. La ley sobre núcleos zoológicos se redactó pensando más bien en la ganadería, circos y parques zoológicos; por ello tiene unas medidas adecuadas y necesarias (como disponer de un programa de eliminación de cadáveres y materiales contumaces) para este tipo de empresas. Esto hace que sea de muy difícil aplicación en el caso de particulares cuyos animales son mantenidos con fines lúdicos propios. Por tanto todas estas dificultades económicas, logísticas y fiscales son contraproducentes ya que promueven que los particulares no registren de forma legal sus animales.

Cría a nivel particular: persona propietaria de una pareja de animales de la misma especie sin intención de dedicarse a la cría profesional de tales animales, pero que aun así los reproduce regularmente.

En este caso la aplicación de la legislación sería compleja, ya que según la normativa vigente antes de que el propietario de los animales decidiera hacerlos criar, debería tener un número de registro de núcleo zoológico. La cría a nivel *amateur* junto con la gran desinformación social sobre este tema provoca que el criador no profesional se encuentre realizando, normalmente sin saberlo, un acto ilegal.

Esta situación no suele ir ligada a grandes concentraciones de animales, de manera que no sería necesario el registro como núcleo zoológico con todas las medidas que eso implica, si no que bastaría con cumplir la ley de bienestar animal como cualquier otro propietario. Lo que sí debería exigir la ley a este tipo de propietario es un registro como criador de esa especie con el fin de poder llevar el control y la correcta documentación de los animales que pueda llegar a distribuir.

Grupo de animales en una misma finca: persona propietaria de una extensión de terreno en la que aloja varios animales de distintas especies ya sea con fines no lucrativo, ya sea disfrute personal y/o consumo propio. Esta situación la encontramos en la mayoría de los casos en extensiones de terreno alejados de núcleos urbanos como urbanizaciones de montaña.

Hay básicamente dos perfiles de propietarios en esta situación. El primero es gente que está acostumbrada a tener animales desde siempre sin ningún control más que el propio y que nunca han tenido la necesidad de formalizar un registro, aunque según la normativa vigente deberían poseerlo. Este tipo de propietarios suele estar desinformado y desconoce la ilegalidad de su situación.

Éste es el modelo de tenencia animal que más se aproxima a los modelos a los cuales está enfocada la ley. Aquí sí debería haber un registro de núcleo zoológico ya que hay un número y/o tamaño importante de animales que comportan una serie de riesgos sanitarios y cantidad de desechos que hacen necesarias un conjunto de medidas que no tiene por qué tener el propietario estándar de mascotas. Aún así, el nivel de exigencia requerido para estas personas debe ser menor que el requerido para un parque zoológico, granja u otra empresa de esa envergadura y finalidad de lucro.

Conjunto de animales exóticos y/o pequeños animales en residencias urbanas: persona residente en una zona urbana que mantiene en su casa uno o varios ejemplares de una o diversas especies de animales exóticos u otros pequeños animales, con fines lúdicos y, quizás, esporádicamente reproductivos.

En el caso del mantenimiento de animales exóticos suele haber más conocimiento sobre la existencia de la legislación sobre núcleos zoológicos. Aún así los propietarios no suelen pedir el registro por las exigencias legales a nivel de infraestructura ya que son poco compatibles con la vida en un piso, sin olvidar el coste económico de dicha infraestructura además del programa de higiene y profilaxis que debe redactar y firmar un veterinario colegiado.

Para pequeñas colecciones privadas tendría que haber la posibilidad de registrar los animales y el propietario del mismo modo que la ley exige respecto a la

tenencia de animales más habituales como perros y gatos y sujetos igualmente a la ley de protección animal. Por otro lado, en el caso de la cría a nivel particular debería registrarse, tal y como proponemos para perros y gatos, como criador de esa especie.

Registro atípico de animales sujetos a CITES

Este problema se presenta generalmente en la situación en la que un particular que adquiere un animal (a otro particular o a un establecimiento de venta autorizada) que se encuentra dentro de alguno de los anexos del convenio CITES y que, sin embargo, no posee el número de registro correspondiente. Esto último puede deberse, por ejemplo, a la falta de registro de las crías en el organismo correspondiente (en España el SOIVRE) y su posterior venta/cesión/regalo. Una vez estos animales indocumentados llegan a manos del propietario definitivo no pueden ser legalizados de nuevo, pues no existe ningún trámite para solicitar y asignar un número de registro a este animal; por lo tanto permanecerá ilegal de por vida. La gran desinformación generalizada (tanto de los compradores como de los criadores *amateurs*) provoca, en muchas ocasiones, esta situación en la que el propietario se expone al decomiso del animal por su ilegalidad.

En estos casos la administración debería ofrecer algún trámite con su correspondiente tasa, que permitiese comprobar el nacimiento en cautividad del animal y, de ser así, registrarlo. Esto daría la oportunidad a muchos propietarios que se han encontrado con esta barrera a legalizar sus animales.

Propuesta de modelos alternativos para la tenencia legal y responsable de animales

Para simplificar los trámites de registro de animales que actualmente deberían estar en un núcleo zoológico, pero dado los fines no lucrativos de este colectivo y el nivel de exigencia impuesto actualmente por la administración, encontramos adecuado establecer una alternativa de registro.

Para registrarse el propietario de los animales debería solicitar un permiso a las autoridades competentes para poder tenerlos de forma legal, exponiendo en dicha solicitud la o las especies y número de animales que desea mantener. Una vez aceptada dicha solicitud (ya que se debería confirmar que es legal la tenencia de los animales en cuestión en Catalunya) se procedería a una inspección por parte de un veterinario oficial del lugar y las condiciones dónde se alojarían dichos animales para asegurar su bienestar. El veterinario también debería comprobar la concordancia de la lista de especies solicitadas con las especies presentes en las instalaciones.

Una vez pasada esta inspección, se realizaría una pequeña entrevista para confirmar que el dueño de los animales tiene unas nociones básicas sobre cómo mantener a sus animales para cumplir con la ley de protección animal. Posteriormente se procedería a proporcionarle un número de registro.

Para finalizar este trámite, sería preciso realizar inspecciones periódicas por parte de un veterinario oficial para comprobar si se siguen cumpliendo la ley de bienestar animal y el correcto registro de las nuevas adquisiciones así como las bajas de la colección en el libro de registro.

Análisis de las encuestas

Para conocer la opinión de veterinarios y propietarios de mascotas con y sin núcleo zoológico hemos elaborado una serie de encuestas diferentes para cada grupo. Hemos contactado con una muestra de población que consideramos que por unos motivos u otros están relacionados con el tema de los núcleos zoológicos, ya que la mayoría de la población, incluso de veterinarios, desconoce los aspectos concretos de esta ley. Se pueden consultar en el anexo III.

Veterinarios

La mayoría de entrevistados sí tenían conocimientos de la legislación que trata sobre los núcleos zoológicos, aunque no suele representar un grueso importante de su trabajo. Hay opiniones muy variadas en cuanto al nivel de exigencia de la normativa. En general, los veterinarios realizan una visita a las instalaciones antes de firmar el programa de higiene y profilaxis. El precio recomendado según el COVB (Colegio Oficial de Veterinarios de Barcelona) es de entre 360 – 700€, aunque algunos de los veterinarios encuestados han decidido cobrar entre 100 y 200€ y sólo uno de ellos realiza inspecciones oficiales. De nuevo hay diferentes opiniones en cuanto a si sería necesario un modelo legislativo alternativo más específico para particulares, estando la mitad de los encuestados a favor de ello.

Particulares con núcleo zoológico

Sólo hemos podido contactar con dos personas poseedoras de núcleo zoológico enfocado al mantenimiento de mascotas. Ambos creen que la legislación es adecuada, pero que debe ser mejorada. Ambos adquirieron el núcleo por su dedicación a la terrariofilia y con el objetivo de tener sus animales dentro de la legalidad. Los dos coinciden en que la mayor dificultad con la que se han encontrado ha sido la falta de información por parte del propio departamento dentro de la administración. Ninguno de los dos recibe inspecciones periódicas por parte de un veterinario oficial, como mucho la primera. De todas formas el veterinario responsable de ésta no parecía tener mucha experiencia con el tipo de animales que auditó. Aún así ambos recomiendan la solicitud del núcleo a cualquier persona que se encuentre en una situación similar. Tanto el uno como el otro opinan que debería haber alguna alternativa o, por lo menos, mejorar la existente.

Particulares sin núcleos zoológicos

Las tres personas encuestadas mantienen animales tan dispares como perros, psitácidas y reptiles y en un número de entre 9 y más de 100 ejemplares. Sólo una de ellas no cree que necesite núcleo, las otras dos sí lo creen. Una de ellas ha decidido no solicitarlo de momento por la cantidad de trámites que se requieren y la otra sí lo solicitó, pero el propio ayuntamiento le comunicó que no era necesario. De todas formas todos ellos piensan solicitarlo en un futuro. De las dos personas que se han informado sobre la legislación referente a los núcleos, una de ellas no está de acuerdo con ella; ambos piensan que se ha redactado con un bajo nivel de conocimientos en cuanto a animales exóticos y coinciden en que la información que aportan las leyes no es clara ni fácil de entender. Al igual que los particulares con núcleo, éstas dos personas que se han informado opinan que las normativas deberían modificarse para ajustarse más al perfil de propietario de animales exóticos que podemos encontrar hoy día.

Del resultado de estas encuestas podemos extraer dos ideas muy importantes que dificultan la obtención del núcleo zoológico. La primera es que el departamento correspondiente de la administración y sus veterinarios encargados de realizar las inspecciones tienen un grado considerable de desinformación respecto al mantenimiento de animales exóticos. La segunda, y consecuencia ineludible de la primera, es el poco acierto a la hora de solicitar documentación a los propietarios y la inadecuada legislación sobre el tema.

Conclusión

En lo referente a la legislación, hemos visto que en general la esencia es buena, pero es necesario especificar y aclarar algunos detalles ambiguos así como redactar alguna alternativa o subtipo más adecuados a algunas situaciones que, de momento, no se tienen en cuenta. Las tres situaciones más comunes que se encuentran oprimidas por una legislación inadecuada son: cría a nivel particular, grupo de animales en una misma finca y conjunto de animales exóticos y/o pequeños animales en residencias urbanas.

Otro punto importante a modificar por parte de la administración es la creación de alguna vía que permita el registro de animales sujetos al Convenio de Washington (CITES) una vez adquiridos sin la documentación adecuada.

Vista la creciente afición a los animales exóticos, se ha creado la necesidad de una legislación más específica para este tipo de núcleos y, como se refleja en las encuestas, esto incitaría al correcto registro de numerosas colecciones ya que, en general, la gente prefiere actuar dentro de la legalidad, pero se ven obstaculizados por todos los inconvenientes que hemos analizado.

Anexo I

ORDRE de 28 de novembre de 1988, de creació del Registre de nuclis zoològics de Catalunya. (DOGC núm. 1087 publicat el 30/12/1988)

Atès que pel Reial Decret 2176/1981, de 20 d'agost, van ser traspassats a la Generalitat de Catalunya els serveis en matèria de producció i sanitat animal;

Atès que la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, disposa que el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca efectuï la declaració de nuclis zoològics

dels centres i establiments que alberguin, comercialitzin, tractin i reproduïxin animals, per tal d'assegurar-ne la protecció i el manteniment en condicions adequades;

Atesa la necessitat, davant la nova situació, de crear el Registre de nuclis zoològics de Catalunya i d'establir el procediment per inscriure'ls-hi,

Ordeno:

Article 1

Es crea el Registre de nuclis zoològics de Catalunya, dependent de la Direcció General de Producció i Indústries Agro-alimentàries del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en el qual s'inscriuran els centres i establiments a què fa referència l'article 3.

Article 2

El Registre de nuclis zoològics s'estructura en quatre seccions:

Nuclis zoològics pròpiament dits.

Instal·lacions per al manteniment temporal d'animals domèstics.

Establiments per a la venda d'animals.

Establiments per a la pràctica de l'equitació.

Article 3

Estan obligats a inscriure's al Registre els centres i/o establiments següents:

3.1 Secció de nuclis zoològics: tots aquells que alberguen col·leccions zoològiques d'animals de la fauna salvatge amb finalitats científiques, culturals

o recreatives i de reproducció, de recuperació, d'adaptació i/o de conservació d'aquests animals.

Dins d'aquesta secció, hi queden inclosos:

Zoosafaris.

Parcs o jardins zoològics.

Reserves zoològiques.

Circs.

Col·leccions zoològiques privades.

Granges cinegètiques.

Altres agrupacions zoològiques.

3.2 Secció d'instal·lacions per al manteniment temporal d'animals domèstics. Es consideren animals domèstics als efectes d'aquesta disposició tots aquells destinats a viure en domesticitat a la llar, excloent els que aportin productes o usos de renda per a l'home.

Queden inclosos en aquesta secció:

Centres de cria.

Residències i refugis.

Escoles d'ensinistrament.

Centres de recollida d'animals.

Gosseres esportives.

Centres d'importació d'animals.

Laboratoris i centres d'experimentació amb animals.

3.3 Secció d'establiments de venda d'animals:

Botigues d'animals.

Altres establiments de venda.

3.4 Secció d'establiments per a la pràctica de l'equitació:

Picadors.

Quadres esportives o de lloguer.

Altres establiments per a la pràctica eqüestre.

Article 4

Totes les activitats esmentades a l'article 3 queden obligades a sol·licitar l'autorització i la inscripció en el Registre general de nuclis zoològics, encara que es realitzin conjuntament amb activitats diferents o a l'interior d'establiments polivalents.

Article 5

5.1 La tinença per un particular de diverses espècies zoològiques diferents i/o en un nombre que pugui comportar riscos sanitaris es considerarà com a col·lecció zoològica privada i, per tant, sotmesa a aquesta disposició de nuclis zoològics.

5.2 Els particulars que realitzin periòdicament venda de les seves cries, seran considerats, als efectes d'aquesta disposició, com a criadors i, per tant, estaran sotmesos al que estableix aquesta Ordre.

5.3 Els zoos, circs i col·leccions zoològiques ambulants hauran de notificar a les oficines comarcals i als serveis territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca la seva ubicació i el període d'estada a l'efecte de poder realitzar els controls oportuns sobre l'estat sanitari i de protecció dels animals.

5.4 Les instal·lacions permanents autoritzades pels ajuntaments per a la venda exclusiva d'ocells o d'altres espècies específicament indicades a la llicència només podran ser registrades i autoritzades per a la venda d'aquests tipus d'animals.

Article 6

Els titulars dels centres i/o establiments especificats a l'article 3 hauran de sol·licitar la corresponent inscripció al Registre prèviament a l'inici de les seves activitats.

Les sol·licituds es presentaran a les oficines comarcals i als serveis territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca junt amb els documents següents:

Memòria de l'activitat.

Llicència municipal.

Projecte d'instal·lació.

Llista d'animals.

Article 7

Per a l'autorització i el registre dels establiments i les activitats definits a l'article 3 s'hauran de complir, a més del que disposa la Llei de protecció dels animals, els requisits següents:

- a) Emplaçament adequat, dotat dels mitjans necessaris per a l'aïllament sanitari.
- b) Instal·lacions i equips idonis que permetin el maneig higiènic de l'establiment.
- c) Dotació d'aigua potable i de desguassos que garanteixin l'absència de perjudicis per a l'entorn, les persones i els altres animals.
- d) Mitjans per a la neteja i desinfecció del recinte dels animals, del material en contacte amb aquests i dels vehicles utilitzats per al transport, en cas d'utilitzar-ne.
- e) Les instal·lacions hauran de garantir unes condicions de confort, durant tot l'any, en l'allotjament dels animals i el compliment del que en aquest aspecte disposa la Llei de protecció dels animals.
- f) Disposar de sistema d'eliminació d'excrements i orins.
- g) Disposar de sistema de destrucció o eliminació de cadàvers i matèries contumaces.
- h) Programa d'higiene i profilaxi elaborat per un veterinari.

Article 8

8.1 Els serveis territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, si es compleixen els requisits a què fa referència l'article anterior, procediran a l'autorització, la classificació de l'activitat i la inscripció al Registre i en lliuraran a l'interessat document acreditatiu.

8.2 L'enregistrament dels centres o establiments detallats a l'article 3, sempre que compleixin els requisits legals, serà preceptiu per a l'Administració. Es produirà la sol·licitud de l'interessat i contra la denegació de la inscripció es podran interposar els recursos corresponents.

8.3 Els establiments registrats només podran realitzar les activitats per a les quals han estat autoritzats i registrats, i es considerarà clandestina qualsevol altra.

Article 9

Les modificacions de l'activitat que comportin ampliacions, trasllats o canvis de titularitat hauran de ser comunicades al Registre.

Article 10

Seràn causes de baixa en el Registre:

La suspensió de l'activitat durant més de 12 mesos.

El cessament de l'activitat.

L'incompliment de qualsevol dels requisits necessaris per poder ser inscrits.

Tant la suspensió com el cessament de l'activitat haurà de ser comunicada al Registre pels interessats.

Article 11

11.1 Els centres i/o establiments de les seccions 1, 2 i 3 a què fa referència l'article 3 hauran de portar un llibre de registre on s'especifiqui, per a cada animal, el següent:

Data d'entrada.

Procedència.

Identificació individual de l'espècie o raça.

Data de sortida.

Destinació.

11.2 De les espècies que per la seva mida i/o vies de comercialització es comprin en lots d'animals (per exemple ocells, peixos i determinats rèptils), la identificació en el llibre es farà per lots de la mateixa espècie entrats en igual data a l'establiment. Els lots seran convenientment enumerats i s'anotará igualment el propietari i l'adreça d'origen de cadascun.

11.3 Els establiments per a la pràctica de l'equitació (article 3.4) utilitzaran com a llibre de registre el llibre d'explotació, i hi anotaran diàriament les altes i baixes que s'hagin produït.

11.4 Les baixes d'animals per mort, venda o altre motiu, hauran de constar al llibre de registre.

Article 12

Les dades que figurin al llibre de registre tindran consideració estadística i de control sanitari i, per tant, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca només les podrà utilitzar amb les finalitats indicades.

Article 13

Per a cada animal de companyia (gats i gossos) o espècie protegida que hi hagi en un nucli zoològic s'haurà de poder donar crèdit del seu origen, mitjançant:

Factura de compra, si es tracta d'un animal de companyia.

Certificat del Servei de Protecció de la Natura de la Direcció General de Política Forestal si es tracta d'una espècie de la fauna salvatge autòctona.

En el cas d'espècies no autòctones:

Document CITES per a animals inclosos en els annexos 1, 2 i 3 del Conveni de Washington.

Fotocòpia del certificat de reconeixement sanitari de la duana espanyola o autorització zoosanitària d'entrada.

Factura de venda degudament legalitzada.

Article 14

La importació d'animals per a la seva posterior comercialització o utilització de la tinença privada, només podrà ser realitzada pels establiments registrats com a tals i, per tant, que comptin amb les instal·lacions adequades per al seu manteniment en les degudes condicions de protecció i sanitat durant els períodes d'observació que marquin les disposicions vigents.

Article 15

Les instal·lacions no registrades seran sancionades d'acord amb la normativa vigent, i es concedirà un termini de 6 mesos a partir del qual seran susceptibles de prohibició de l'exercici de l'activitat.

L'atorgament d'un número o marca oficial per al moviment de bestiar i als efectes sanitaris no suposa cap legalització de l'activitat ni de les seves instal·lacions.

Disposicions finals

- 1 Els establiments i/o centres que estiguin en funcionament a l'entrada en vigor d'aquesta Ordre hauran de presentar la sol·licitud d'inscripció en el Registre en el termini màxim d'un any a comptar des de la seva entrada en vigor.

- 2 Al llibre de registre dels centres i establiments que estiguin en funcionament abans de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre, es faran constar les existències d'animals i s'adjuntaran els documents de què es disposi relatius als animals existents.

Barcelona, 28 de novembre de 1988

Josep Miró i Ardèvol
Conseller d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca

DECRET LEGISLATIU 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. (DOGC núm. 5113 publicat el 17/04/2008)

La disposició final segona de la Llei 17/2007, de 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres (DOGC núm. 5038, de 31.12.2007), autoritza el Govern perquè en el termini d'un any, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, refongui en un text únic la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals; la part vigent de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, i les modificacions que conté la Llei 12/2006, de 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental, amb l'encàrrec que la refosa compregui la regularització, l'aclariment i l'harmonització d'aquestes disposicions.

Fent ús de l'habilitació legal esmentada, s'ha elaborat un Text refós de la Llei de protecció dels animals que recull en un text únic la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, i la part vigent de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, amb les modificacions introduïdes a totes dues lleis per la Llei 12/2006, i també les previsions d'aquesta última Llei referents a protecció dels animals que no modifiquen preceptes concrets de les lleis anteriors. Així mateix, a l'empara de l'habilitació per regularitzar, aclarir i harmonitzar les disposicions legals objecte de refosa, s'ha ajustat l'estructura i la numeració dels articles i les remissions entre articles, s'ha unificat la terminologia i s'han esmenat defectes de concordança i de redacció.

En conseqüència, a proposta del conseller de Medi Ambient i Habitatge, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article únic

S'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, el qual es publica a continuació.

Disposició derogatòria

Es deroguen les disposicions següents:

1. La Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals (DOGC núm. 967, de 18.3.1988), i les modificacions d'aquesta Llei fetes pel capítol I de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).
2. La Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals (DOGC núm. 3926, de 16.7.2003), i les modificacions d'aquesta Llei fetes pel capítol I de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).
3. L'article 2.2 i les disposicions addicionals de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).

Disposició final

Aquest Decret legislatiu i el Text refós que aprova entren en vigor l'endemà de la publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 15 d'abril de 2008

José Montilla i Aguilera

President de la Generalitat de Catalunya

Francesc Baltasar i Albesa

Conseller de Medi Ambient i Habitatge

Títol I

Disposicions generals i normes generals de protecció dels animals

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

Objecte

Aquesta Llei té per objecte establir les normes generals per a la protecció i el benestar dels animals que es troben de manera permanent o temporal a Catalunya, amb independència del lloc de residència de les persones que en són propietàries o posseïdores.

Article 2

Finalitat i principis

2.1 La finalitat d'aquesta Llei és assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals, i afavorir una responsabilitat més elevada i una conducta més cívica de la ciutadania en la defensa i la preservació dels animals.

2.2 Els animals són éssers vius dotats de sensibilitat física i psíquica, i també de moviment voluntari, els quals han de rebre el tracte que, atenent bàsicament les necessitats etològiques, en procuri el benestar.

2.3 Ningú no ha de provocar sofriments o maltractaments als animals o causar-los estats d'ansietat o por.

2.4 Els animals de companyia no poden ser objecte d'embargament en cap procediment judicial.

Article 3

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Animal domèstic: el que pertany a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones i que no pertanyen a la fauna salvatge. També tenen aquesta consideració els animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

b) Animal de companyia: animal domèstic que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat d'obtenir-ne companyia. Als efectes d'aquesta Llei, gaudeixen sempre d'aquesta consideració els gossos, els gats i les fures.

c) Fauna salvatge autòctona: fauna que comprèn les espècies animals originàries de Catalunya o de la resta de l'Estat espanyol, i les que hi hivernen o hi són de pas. També comprèn les espècies de peixos i animals marins de les costes catalanes.

d) Fauna salvatge no autòctona: fauna que comprèn les espècies animals originàries de fora de l'Estat espanyol.

e) Animal de companyia exòtic: animal de la fauna salvatge no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum del captiveri.

f) Animal ensalvatgit: animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones.

g) Animal abandonat: animal de companyia que no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària o posseïdora. També tenen la consideració d'abandonats els casos establerts per l'article 17.3.

h) Animal salvatge urbà: animal salvatge que viu compartint territori geogràfic amb les persones, referit al nucli urbà de ciutats i pobles, i que pertany a les espècies següents: colom roquer (*Columba livia*), gavià argentat (*Larus cachinnans*), estornell (*Sturnus unicolor* i *S. vulgaris*), espècies de fauna salvatge no autòctona i d'altres que s'han de determinar per via reglamentària.

i) Nucli zoològic: les agrupacions zoològiques per a l'exhibició d'animals, les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, els establiments de venda i els centres de cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària. En queden excloses les instal·lacions que allotgen animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

j) Instal·lació per al manteniment d'animals de companyia: establiment en què es guarden els animals de companyia i se'n té cura, com ara les residències, les escoles d'ensinistrament, les gosseres esportives i de caça i els centres d'importació d'animals.

k) Centre de cria d'animals: instal·lació que destina les cries a la venda o cessió posterior amb independència del nombre, ja sigui directament al públic en general, a establiments de venda o d'altres.

l) Associació de protecció i defensa dels animals: entitat sense afany de lucre legalment constituïda que té entre els seus objectius o finalitats emparar i protegir els animals.

m) Animals de competició o cursa: animals que es destinen a competicions i curses on es fan apostes sense distinció de les modalitats que assumeixin, principalment els gossos i els cavalls.

n) Animal perdut: animal de companyia que duu identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària i que no va acompanyat de cap persona.

Capítol II

Normes generals de protecció dels animals

Article 4

Obligacions de les persones propietàries i posseïdores d'animals

4.1 Les persones propietàries i les posseïdores d'animals han de mantenir-los en bones condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat, d'acord amb les característiques de cada espècie.

4.2 La persona posseïdora d'un animal ha de donar-li l'atenció veterinària bàsica per garantir-ne la salut.

Article 5

Prohibicions

Resten prohibides les actuacions següents respecte als animals:

a) Maltractar-los, agredir-los físicament o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els produeixi sofriments o danys físics o psicològics.

b) Subministrar-los substàncies que puguin causar-los alteracions de la salut o del comportament, excepte en els casos emparats per la normativa vigent o per prescripció veterinària.

c) Abandonar-los.

d) Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat de l'animal.

e) Practicar-los mutilacions, extirpar-los ungles, cordes vocals o altres parts o òrgans, llevat de les intervencions fetes amb assistència veterinària en cas de necessitat terapèutica, per garantir-ne la salut o per limitar-ne o anul·lar-ne la capacitat

reproductiva. Per motius científics o de maneig, es podran fer aquestes intervencions amb l'autorització prèvia de l'autoritat competent.

- f) No facilitar-los l'alimentació suficient.
- g) Fer-ne donació com a premi, recompensa, gratificació o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.
- h) Vendre'ls a les persones menors de setze anys i a les persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.
- i) Comerciar-hi fora dels certàmens o d'altres concentracions d'animals vius i d'establiments de venda i de cria autoritzats, llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin als seus animals de companyia, no tinguin afany de lucre i es garanteixi el benestar de l'animal.
- j) Exhibir-los de manera ambulat com a reclam.
- k) sotmetre'ls a treballs inadequats pel que fa a les característiques dels animals i a les condicions higienicosanitàries.
- l) Mantenir-los lligats durant gran part del dia o limitar-los de manera duradora el moviment que els és necessari.
- m) Mantenir-los en locals públics o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat, soroll, fums i similars que els puguin afectar tant físicament com psicològicament.
- n) Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.

Article 6

Prohibició de baralles d'animals i altres activitats

6.1 Es prohibeix l'ús d'animals en baralles i en espectacles o d'altres activitats si els poden ocasionar sofriment o poden ser objecte de burles o tractaments antinaturals, o bé si poden ferir la sensibilitat de les persones que els contempen, com ara els següents:

- a) Baralles de gossos.
- b) Baralles de galls.
- c) Matances públiques d'animals.
- d) Atraccions firals giratòries amb animals vius lligats i altres d'assimilables.
- e) Tir al colom i altres pràctiques assimilables.

6.2 Resten excloses d'aquestes prohibicions:

a) La festa dels braus en les localitats on, en la data d'entrada en vigor de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, hi haguessin places construïdes per celebrar-la, a les quals s'ha de prohibir l'accés a les persones menors de catorze anys.

b) Les festes amb bous sense mort de l'animal (correbaus) en les dates i les localitats on tradicionalment se celebren. En aquests casos, és prohibit inferir danys als animals.

6.3 Es prohibeix matar i maltractar els animals emprats en produccions cinematogràfiques, televisives, artístiques o publicitàries, o causar-los danys o estrès, de manera que el dret a la producció i la creació artístiques, quan es desenvolupi dins un espectacle, queda subjecte a les normes de policia d'espectacles, com poden ser l'autorització administrativa prèvia. La difusió audiovisual d'aquest tipus de produccions queda restringida a horaris en què no puguin ser observades per menors i ferir-los la sensibilitat.

Article 7

Certàmens

Els certàmens, les activitats esportives amb participació d'animals i d'altres concentracions d'animals vius han de complir la normativa vigent, en especial la relativa a condicions higienicosanitàries, de protecció i de seguretat dels animals.

Article 8

Trasllat d'animals

8.1 Els animals han de disposar d'un espai suficient que permeti, com a mínim, que puguin aixecar-se i jeure si se'ls trasllada d'un lloc a un altre. Els mitjans de transport o els embalatges han de ser concebuts per protegir els animals de la intempèrie i de les diferències climàtiques fortes.

8.2 Els animals han de ser abeurats durant el transport i han de rebre una alimentació apropiada a intervals convenients segons el que s'estableixi per via reglamentària.

8.3 En la càrrega i la descàrrega dels animals, s'ha d'utilitzar un equip adequat per evitar-los danys o sofriments.

Article 9

Control de poblacions d'animals

9.1 Es poden fer controls específics de poblacions d'animals considerats perjudicials o nocius, sempre que no es tracti d'exemplars d'espècies protegides. Les pràctiques destinades a la protecció de les collites no han d'implicar en cap cas la destrucció en massa d'animals no nocius ni d'exemplars d'espècies protegides. Això no obstant, el departament competent en matèria de medi ambient pot autoritzar motivadament i de manera excepcional la captura o el control d'exemplars d'espècies protegides quan no hi ha cap altre mètode per evitar-ne els danys.

9.2 Es prohibeix l'ús de coles o substàncies enganxoses com a mètode per controlar animals vertebrats, excepte l'ús del vesc, amb l'autorització prèvia del departament

competent en matèria de medi ambient, per a la captura de petites quantitats d'ocells, en condicions estrictament controlades i de manera selectiva. S'han de determinar per reglament les espècies d'ocells susceptibles de captura i les condicions i requisits aplicables. Excepcionalment, es poden utilitzar substàncies enganxoses per al control de plagues de rosegadors si per qüestions sanitàries, de seguretat o d'urgència es justifica la necessitat i sempre que aquesta activitat no pugui afectar cap espècie protegida ni el medi natural. Aquesta activitat només pot de ser duta a terme per personal professional, en llocs tancats i adoptant les mesures adequades per evitar al màxim el patiment de l'animal.

Article 10

Filmació d'escenes fictícies de crueltat

La filmació, en l'àmbit territorial de Catalunya, per al cinema, la televisió o d'altres mitjans de difusió, que reproduïx escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals requereix l'autorització prèvia de l'Administració competent, a fi de garantir que el dany sigui simulat i els productes i els mitjans utilitzats no provoquin cap perjudici a l'animal. El mitjà de difusió ha de fer constar que les situacions són fictícies i fer-hi constar el número d'autorització.

Article 11

Sacrifici i esterilització d'animals

11.1 El sacrifici d'animals s'ha de fer, en la mesura que sigui tècnicament possible, de manera instantània, indolora i amb atordiment previ de l'animal, d'acord amb les condicions i els mètodes que s'estableixin per via reglamentària.

11.2 Es prohibeix el sacrifici de gats, gossos i fures a les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, i als nuclis zoològics en general, excepte pels motius humanitaris i sanitaris que s'estableixin per via reglamentària.

11.3 Els animals de companyia que són objecte de comercialització o transacció han de ser esterilitzats, excepte en els casos que s'estableixin per reglament. El reglament també ha de regular com han de ser els procediments d'esterilització perquè tinguin els mínims efectes fisiològics i de comportament en l'animal.

11.4 El sacrifici dels animals i l'esterilització dels animals de companyia han de ser fets sempre sota control veterinari.

Article 12

Responsabilitat de les persones posseïdores d'animals

12.1 La persona posseïdora d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària de la persona propietària, és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que ocasioni a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix la legislació civil aplicable.

12.2 La persona posseïdora d'animals salvatges o d'animals de companyia exòtics la tinença dels quals és permesa i que, per les seves característiques, puguin causar danys a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i els espais públics o al medi natural ha de mantenir-los en captivitat de manera que es garanteixin les mesures de seguretat necessàries. Així mateix, no pot exhibir-los ni passejar-los per les vies i els espais públics i ha de tenir subscrita una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil.

12.3 La persona posseïdora d'animals està obligada a evitar-ne la fugida, tant dels exemplars com de les seves cries.

12.4 Les persones que, en virtut d'una autorització excepcional del departament competent en matèria de medi ambient, puguin capturar de la natura i de ser posseïdores d'exemplars pertanyents a una espècie de fauna salvatge autòctona, ho són en condició de dipositàries. Aquests animals poden de ser tant confiscats com recuperats pel departament competent en matèria de medi ambient i, si escau, alliberats, sense que la persona posseïdora no pugui reclamar cap mena de dret o d'indemnització. En cap cas aquests exemplars no poden de ser objecte de transacció.

Títol II

De la possessió d'animals

Capítol I

Normes generals

Article 13

Tractaments sanitaris i comportamentals

13.1 Les administracions competents poden ordenar, per raons de sanitat animal o de salut pública, la vacunació o el tractament obligatori de malalties dels animals.

13.2 Els veterinaris que portin a terme vacunacions i tractaments de caràcter obligatori han de dur un arxiu amb la fitxa clínica dels animals atesos, el qual ha d'estar a disposició de les administracions que ho requereixin per portar a terme actuacions dins el seu àmbit competencial. Els veterinaris han d'informar la persona propietària o posseïdora de l'obligatorietat d'identificar el seu animal en el cas que pertanyi a una espècie d'identificació obligatòria i no estigui identificat, i també de l'obligatorietat de registrar-lo en el cens del municipi on resideix habitualment l'animal o en el Registre general d'animals de companyia.

Article 14

Registre general d'animals de companyia i censos municipals

14.1 Es crea el Registre general d'animals de companyia, que és gestionat pel departament competent en matèria de medi ambient. El Registre general és únic i és constituït pel conjunt de dades d'identificació dels censos municipals d'animals de companyia que estableix l'apartat 2.

14.2 Els ajuntaments han de portar un cens municipal d'animals de companyia en el qual s'han d'inscriure els gossos, els gats i les fures que resideixen de manera habitual al municipi. Al cens, han de constar les dades d'identificació de l'animal, les dades de la persona posseïdora o propietària i les altres dades que s'estableixin per reglament.

14.3 La persona propietària o posseïdora d'un gos, un gat o una fura té un termini de tres mesos des del naixement de l'animal o de trenta dies des de la data d'adquisició de l'animal, el canvi de residència, la mort de l'animal o la modificació d'altres dades incloses en el cens per comunicar-ho al cens municipal o al Registre general. Prèviament a la inscripció de l'animal en el cens municipal o en el Registre general, cal haver-ne dut a terme la identificació d'acord amb el que preveu l'article 15.1.

14.4 Els censos municipals i el Registre general s'elaboren seguint criteris de compatibilitat informàtica d'acord amb les directrius elaborades pel departament competent en matèria de medi ambient.

14.5 El departament competent en matèria de medi ambient estableix un sistema informàtic de gestió única del Registre general compatible amb els censos municipals i amb els de les institucions privades que ho demanin. Aquest sistema informàtic s'ha de regir pels principis d'eficiència, eficàcia, unitat, coordinació, gestió ordenada i servei públic, i ha de facilitar la gestió a les administracions locals.

14.6 El Registre general d'animals de companyia pot de ser gestionat directament pel departament competent en matèria de medi ambient o bé mitjançant l'encàrrec de gestió, d'acord amb les condicions i els requisits establerts per la legislació vigent.

14.7 Els gossos, els gats i les fures han de dur d'una manera permanent pels espais o les vies públiques una placa identificadora o qualsevol altre mitjà adaptat al collar en què han de constar el nom de l'animal i les dades de la persona que n'és posseïdora o propietària.

14.8 Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia estan obligades a comunicar la desaparició de l'animal a l'ajuntament on estigui censat en un termini de quaranta-vuit hores, de manera que en quedi constància.

14.9 El Registre general d'animals de companyia és públic i hi pot accedir tothom qui ho sol·liciti, d'acord amb el procediment i els criteris establerts en la legislació sobre el procediment administratiu i en la normativa sobre protecció de dades.

Article 15

Identificació

15.1 Els gossos, els gats i les fures han de ser identificats mitjançant:

- a) Una identificació electrònica amb la implantació d'un microxip homologat.
- b) Altres sistemes que es puguin establir per via reglamentària.

15.2 La persona o l'entitat responsable de la identificació de l'animal ha de lliurar a la persona posseïdora de l'animal un document acreditatiu en què constin les dades de la identificació establertes per l'article 14.2. Així mateix, ha de comunicar les dades de la

identificació al Registre general d'animals de companyia en el termini de vint dies, a comptar de la identificació.

15.3 Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia que vinguin d'altres comunitats autònomes o de fora de l'Estat i que esdevinguin residents a Catalunya han de validar-ne la identificació i registrar-los d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament.

15.4 La identificació dels gossos, els gats i les fures constitueix un requisit previ i obligatori per fer qualsevol transacció de l'animal i ha de constar en qualsevol document que hi faci referència. Qualsevol transacció duta a terme sense que hi consti la identificació de l'animal és nul·la i es té per no feta. La nul·litat de la transacció no eximeix la persona posseïdora de les responsabilitats que li puguin correspondre.

15.5 S'ha d'establir per reglament la necessitat d'identificar obligatòriament altres espècies d'animals per raó de la seva protecció, per raons de seguretat de les persones o béns o per raons ambientals o de control sanitari.

Capítol II

Abandonament i pèrdua d'animals de companyia i centres de recollida

Article 16

Recollida d'animals

16.1 Correspon als ajuntaments de recollir i controlar els animals abandonats, perduts o ensalvatgits i de controlar els animals salvatges urbans.

16.2 Els ajuntaments poden delegar la responsabilitat a què fa referència l'apartat 1 als ens locals supramunicipals, sempre sota el principi de la millora en l'eficiència del servei i sota l'aplicació dels preceptes d'aquesta Llei.

16.3 Els ajuntaments han de disposar de centres de recollida d'animals abandonats o perduts adequades i amb prou capacitat per al municipi, o convenir la realització d'aquest servei amb ens locals supramunicipals o amb altres municipis.

16.4 En la prestació del servei de recollida d'animals abandonats o perduts, els ajuntaments o els ens locals supramunicipals, sens perjudici de la seva responsabilitat en el compliment de la normativa aplicable, poden concertar-ne l'execució amb entitats externes, preferentment amb associacions de protecció i defensa dels animals legalment constituïdes o amb empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.

16.5 El personal que treballi en els centres de recollida d'animals de companyia i que dugui a terme tasques de recollida o manipulació d'aquests animals ha d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals, les característiques i el contingut del qual han de ser establerts per reglament.

16.6 Els ajuntaments o els ens locals supramunicipals, per si mateixos o mitjançant associacions de protecció i defensa dels animals col·laboradores del departament competent en matèria de medi ambient, d'acord amb el que preveu l'article 20, han de

confiscar els animals de companyia si hi ha indicis que se'ls maltracta o tortura, si presenten símptomes d'agressions físiques, desnutrició o atenció veterinària deficient o si romanen en instal·lacions indegudes.

Article 17

Recuperació d'animals

17.1 L'ajuntament o, si escau, l'ens local supramunicipal corresponent s'han de fer càrrec dels animals abandonats o perduts fins que siguin recuperats, cedits o, si escau, sacrificats segons el que estableix l'article 11.2.

17.2 El termini per recuperar un animal sense identificació és de vint dies. L'animal s'ha de lliurar amb la identificació corresponent i amb el pagament previ de totes les despeses originades.

17.3 Si l'animal porta identificació, l'ajuntament o, si escau, l'ens supramunicipal corresponent ha de notificar a la persona propietària o posseïdora que té un termini de vint dies per recuperar-lo i abonar prèviament totes les despeses originades. Transcorregut aquest termini, si la persona propietària o posseïdora no ha recollit l'animal, aquest es considera abandonat i pot de ser cedit, acollit temporalment o adoptat, efectes que han d'haver estat advertits en la notificació esmentada.

Article 18

Acolliment d'animals

18.1 Els centres de recollida d'animals abandonats o perduts han d'atendre les peticions d'acolliment d'animals de companyia, les quals s'han de formular per escrit.

18.2 L'acolliment dels animals de companyia s'ha d'ajustar als requeriments següents:

- a) Els animals han de ser identificats prèviament a l'acolliment.
- b) Els animals han de ser desparasitats, vacunats i esterilitzats d'acord amb el que preveu l'article 11.3, per garantir-ne unes condicions sanitàries correctes.
- c) Cal lliurar un document on constin les característiques i les necessitats higienicosanitàries, etològiques i de benestar de l'animal.
- d) Cada centre ha de dur el llibre de registre esmentat en l'article 21.b) amb les dades de cada animal que hi ingressa, de les circumstàncies de captura, trobada o lliurament, de la persona que n'ha estat propietària, si és coneguda, i també les dades de l'animal. L'especificació de les dades que han de constar en el Registre s'ha d'establir per via reglamentària.

18.3 Els centres de recollida d'animals abandonats han de disposar de les corresponents mesures de seguretat a fi de garantir la integritat física i psíquica dels animals, evitar-ne la fugida i limitar el nombre d'animals que convisquin en grups per evitar baralles i la propagació de malalties infectocontagioses. S'han de fixar per reglament els requisits que aquests centres han de reunir per complir el que estableix

aquesta Llei. El control dels requisits previstos en aquest apartat correspon als ajuntaments tant en els centres propis com en els centres concertats.

Article 19

Captura de gossos, gats i fures ensalvatgits

19.1 Correspon als ajuntaments la captura en viu de gossos, gats i fures ensalvatgits per mètodes d'immobilització a distància.

19.2 En els casos en què la captura per immobilització no sigui possible, el departament competent en matèria de medi ambient ha d'autoritzar excepcionalment l'ús d'armes de foc i ha de determinar qui ha d'emprar aquest sistema de captura excepcional.

Títol III

De les associacions de protecció i defensa dels animals

Article 20

Associacions de protecció i defensa dels animals

20.1 Les associacions de protecció i defensa dels animals s'han d'inscriure en el Registre d'associacions de protecció i defensa dels animals del departament competent en matèria de medi ambient per obtenir el títol d'entitat col·laboradora.

20.2 El departament competent en matèria de medi ambient pot convenir, en els termes previstos per la normativa vigent, amb les associacions de protecció i defensa dels animals l'acompliment de tasques en relació amb la protecció i la defensa dels animals.

20.3 El departament competent en matèria de medi ambient pot establir ajuts per a les associacions que han obtingut el títol d'entitats col·laboradores, destinats a les activitats que duguin a terme amb relació a la protecció i la defensa dels animals, especialment per a l'execució de programes d'adopció d'animals de companyia en famílies qualificades, per a la promoció de campanyes i programes d'esterilització de gossos, gats i fures, i també per a la promoció de campanyes de sensibilització de la ciutadania.

20.4 Les associacions a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article tenen la consideració d'interessades en els procediments sancionadors establerts per aquesta Llei, en els casos en què hagin formulat la denúncia corresponent o hagin formalitzat la compareixença en l'expedient sancionador, sens perjudici de la privacitat de les dades de caràcter personal.

Títol IV

Dels nuclis zoològics

Capítol I

Disposicions generals

Article 21

Requisits de funcionament

Els nuclis zoològics han de complir els requisits següents:

- a) Inscriure's en el Registre de nuclis zoològics del departament competent en matèria de medi ambient.
- b) Dur un llibre de registre oficial, diligenciat per l'Administració competent, en què es recullin de manera actualitzada les dades relatives a l'entrada i la sortida dels animals i les dades de la seva identificació.
- c) Disposar de les condicions higienicosanitàries i de benestar adequades a les necessitats dels animals, en els termes establerts per la normativa vigent. En especial, han de tenir instal·lacions adequades per evitar el contagi en els casos de malaltia, o per tenir-los, si escau, en períodes de quarantena.
- d) Tenir en lloc visible l'acreditació de la seva inscripció en el Registre de nuclis zoològics, quan es tracti d'establiments d'accés públic.
- e) Tenir les mesures de seguretat necessàries per evitar la fugida dels animals i els danys a persones, animals, coses, vies i espais públics i al medi ambient, i per evitar danys o atacs als animals.
- f) Disposar d'un servei veterinari, encarregat de vetllar per la salut i el benestar dels animals.
- g) Tenir a disposició de l'Administració competent tota la documentació referida als animals emplaçats al nucli d'acord amb la legalitat vigent.
- h) Vigilar que els animals s'adaptin a la nova situació, que no presentin problemes d'alimentació ni es doni cap altra circumstància que els pugui provocar danys, i de ser els responsables de prendre les mesures adequades en cada cas.

Article 22

Animals emprats en competicions, curses i apostes

22.1 Els animals de competició o cursa i els animals criats, importats i entrenats per a les curses a Catalunya han de ser tractats als canòdroms, als hipòdroms i fora d'aquestes instal·lacions d'acord amb els principis generals establerts per aquesta Llei.

22.2 No poden participar en competicions i curses en les quals es fan apostes els animals que no estiguin identificats i registrats en el Registre d'animals de competició del departament competent en matèria de medi ambient.

22.3 Les instal·lacions previstes en l'apartat 1 han de tenir els mitjans per obtenir les proves necessàries per fer els controls antidopatge a fi de determinar si els animals

que participen en les curses han pres medicaments o altres substàncies que els poden afectar de manera artificial l'organisme.

22.4 El departament competent en matèria de medi ambient ha de considerar el darrer propietari o propietària registrat com la persona responsable del benestar dels animals emprats en les curses. Aquest propietari o propietària ha de concertar els acords adequats per garantir el retir digne de l'animal, incloent-hi la participació en programes d'adopció com a animal de companyia.

Capítol II

Instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia

Article 23

Requisits mínims

Les instal·lacions o els centres per al manteniment d'animals de companyia han de portar el llibre de registre a què es refereix l'article 21.b, en el qual han de constar les dades identificadores de cada animal que hi entra i de la persona que n'és propietària o posseïdora. Aquest llibre ha d'estar a disposició de les administracions competents.

Capítol III

Establiments de venda d'animals i centres de cria d'animals

Article 24

Requisits

24.1 Els establiments de venda d'animals i els centres de cria d'animals han de complir els requisits de funcionament següents:

- a) Estar inscrits en el Registre de nuclis zoològics.
- b) Dur el llibre de registre regulat per l'article 21.b), i tenir-lo a disposició de l'Administració competent, el qual ha d'incloure les dades relatives a l'origen, la identificació i la destinació dels animals.
- c) Vendre els animals desparasitats, sense símptomes aparents de patologies psíquiques o físiques i sense que pateixin, ni els animals que es venen ni els seus progenitors, malalties hereditàries diagnosticables. A més, els animals de companyia s'han de vendre esterilitzats, d'acord amb el que preveu l'article 11.3, i s'han de vendre identificats els animals per als quals la identificació és obligatòria d'acord amb l'article 15.
- d) Disposar d'un servei veterinari propi o d'un assessorament veterinari exterior, que ha de constar en el llibre de registre.
- e) Mantenir els animals en un lloc adequat dins l'establiment i no exhibir-los als aparadors de les botigues. Aquests animals han de ser allotjats, abeurats i alimentats

correctament. Els gossos, els gats i les fures han d'estar identificats, i també els altres exemplars d'espècies la identificació de les quals sigui obligatòria.

f) Lliurar, en les vendes d'animals, un document en què s'ha de fer constar la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, si escau, i el nucli zoològic. En el cas de les vendes a particulars, també s'ha de lliurar un document d'informació sobre les característiques de cada animal, les seves necessitats, els consells d'educació i les condicions de manteniment, sanitàries i de benestar necessàries, avalades per un col·legi de veterinaris o de biòlegs.

24.2 L'actuació d'aquests centres s'ha d'ajustar als requeriments següents:

a) Per a qualsevol transacció d'animals per mitjà de revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió, s'ha d'incloure a l'anunci el número de registre del nucli zoològic del centre venedor o donant.

b) Les persones professionals que treballin en establiments de venda, cria o importació d'animals i que hagin de manipular-los han d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals.

c) Els cadells importats o criats per ser venuts com a animals de companyia no poden de ser separats de la mare abans del moment de deslletament recomanat per a cada espècie.

24.3 Es prohibeix la instal·lació, a tot el territori de Catalunya, de granges, centres de cria o centres de subministrament de primats que tinguin com a objecte la seva reproducció o comercialització per a experimentació animal.

Article 25

Disposicions especials per als establiments que comercialitzen animals de companyia exòtics

Els establiments que comercialitzen animals de companyia exòtics han de complir, a més dels requisits establerts per l'article 24, les disposicions següents:

a) El venedor o la venedora dels animals ha de conèixer el nom científic de cada espècie que comercialitza i la legislació aplicable a cadascuna, i ha d'informar el comprador o la compradora de la prohibició d'alliberar exemplars d'espècies no autòctones.

b) La factura de venda ha d'incloure, si escau, el número CITES, o el que determini la normativa europea, de cada exemplar venut.

c) Les informacions escrites a què fa referència l'article 24.1.f) han d'incloure les especificacions relatives a l'espècie de l'exemplar venut, la grandària d'adult i la possibilitat de transmissió de zoonosi.

Títol V

Fauna salvatge autòctona i no autòctona

Capítol I

Normes generals

Article 26

Regulació

La protecció de la fauna salvatge autòctona i no autòctona es regeix pel que estableixen els tractats i els convenis internacionals, la normativa estatal i la comunitària, aquesta Llei i les disposicions que la despleguen.

Article 27

Fauna salvatge no autòctona

27.1 Les persones propietàries o posseïdores d'animals que pertanyen a les espècies de fauna salvatge no autòctona que es determinin per reglament han de tenir l'autorització prèvia del departament competent en matèria de medi ambient.

27.2 El Govern ha de determinar les espècies de fauna salvatge no autòctona que s'han d'inscriure en el Registre general d'animals de companyia per raons de protecció o seguretat de les persones o de protecció del medi ambient.

Article 28

Protecció dels peixos de talla petita

28.1 Es prohibeixen la pesca, el tràfic, la venda i el consum de peixos i de crancs menors de la fauna salvatge autòctona de 8 cm de llargada. Per als peixos, aquesta longitud es compta des de la punta de la boca fins al punt mitjà de l'aleta caudal. Per als crancs, la mida es compta des de l'ull fins a l'extrem de la cua estesa.

28.2 Sens perjudici del que disposa l'apartat 1, es pot autoritzar per reglament la pesca de peixos de menys de 8 cm en els entrenaments i campionats anomenats de pesca de minitalla al coup, organitzats per la Federació Catalana de Pesca Esportiva o per les seves entitats federades, i en la pràctica de la modalitat de pesca esportiva amb peixet, restringida a les espècies anomenades vairó i madrilla.

Article 29

Arts prohibits per a la captura d'animals

29.1 Es prohibeix la venda i la utilització de xarxes japoneses. Aquests arts només poden de ser utilitzats amb finalitats científiques, mitjançant l'autorització especial del departament competent en matèria de medi ambient i sota els requisits de precinte identificador que s'ha de determinar per reglament.

29.2 Es prohibeix la venda i la utilització de tota mena de paranys de tipus cep i del tipus ballesa per a la captura d'animals.

29.3 Es prohibeix la utilització de balins, d'armes d'aire comprimit i d'armes de calibre 22 en la pràctica de la caça.

Capítol II

Fauna salvatge autòctona protegida

Article 30

Declaració de fauna salvatge autòctona protegida

30.1 Les espècies de la fauna salvatge autòctona que inclou l'annex es declaren protegides a Catalunya.

30.2 El departament competent en matèria de medi ambient, d'acord amb l'estat de les poblacions de la fauna salvatge autòctona, pot ampliar la relació d'espècies protegides a Catalunya.

30.3 Les espècies declarades anualment espècies protegides o de caça o pesca prohibides per les resolucions que estableixen els períodes hàbils de caça i de pesca en el territori de Catalunya es consideren espècies de l'annex, amb la categoria D, mentre dura la temporada de caça o de pesca, i són sotmeses a idèntica protecció.

Article 31

Àrees de protecció de fauna salvatge autòctona

31.1 Amb la finalitat de conservar les espècies animals, s'estableixen les àrees de protecció següents:

a) Les reserves naturals de fauna salvatge.

b) Els refugis de fauna salvatge.

31.2 Les reserves naturals de fauna salvatge són àrees limitades per protegir determinades espècies i/o poblacions de la fauna salvatge en perill d'extinció. La declaració ha de ser atorgada pel departament competent en matèria de medi ambient, un cop feta la informació pública adient. No s'hi pot permetre cap activitat que perjudiqui o pugui perjudicar l'espècie o la població per a la protecció de la qual s'ha fet la declaració.

31.3 Els refugis de fauna salvatge són àrees limitades per preservar la fauna. La declaració ha de ser atorgada pel departament competent en matèria de medi ambient, d'ofici o a instància de les persones propietàries del terreny, amb l'informe previ del Consell de Caça de Catalunya, i, si es tracta de terrenys inclosos en àrees privades de caça, havent fet prèviament la informació pública adient. En els refugis de fauna salvatge és prohibida la caça.

Article 32

Planejament

Els instruments de planejament territorial i urbanístic han d'assegurar la preservació, el manteniment i la recuperació dels biòtops i dels hàbitats de les espècies protegides.

Article 33

Prohibicions

33.1 Respecte de les espècies de fauna salvatge autòctona protegides, es prohibeix la caça, la captura, la tinença, el tràfic o el comerç, la importació i l'exhibició pública, tant dels exemplars adults com dels ous o les cries, i també de les parts o restes, llevat dels supòsits especificats per reglament. Aquesta prohibició afecta tant les espècies vives com les dissecades i tant l'espècie com els tàxons inferiors.

33.2 Pel que fa a les espècies migratòries, es prohibeix especialment la pertorbació dels espais de concentració, cria, muda, hivernada i descans.

Article 34

Autoritzacions de captura en viu

34.1 En condicions estrictament controlades, el departament competent en matèria de medi ambient pot autoritzar la captura en viu amb finalitats científiques, culturals, de reproducció en captivitat, de repoblació o de reintroducció en altres zones d'exemplars adults d'algunes de les espècies que detalla l'annex. En casos excepcionals i amb les mateixes finalitats, també es pot autoritzar la recollida d'ous i de cries.

34.2 En cas que no comporti amenaça per a les poblacions de l'espècie, es pot autoritzar la captura en viu d'exemplars adults o la recollida d'ous i cries de les espècies que detalla l'annex amb la finalitat de reintroduir aquestes espècies en altres àrees de Catalunya. Aquestes operacions requereixen un informe previ del departament competent en matèria de medi ambient sobre l'estat de la població d'aquella espècie a Catalunya.

34.3 Excepcionalment, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, es pot autoritzar la captura en viu, la tinença i l'exhibició pública de mascles de pinsà (*Fringilla coelebs*), cadenera (*Carduelis carduelis*), verdum (*Carduelis chloris*) i passerell (*Carduelis cannabina*) per a activitats tradicionals destinades a concursos de cant, sempre que les activitats esmentades no comportin un detriment per a les poblacions d'aquestes espècies. Es prohibeix la captura, la tinença i l'exhibició pública de femelles de les espècies esmentades.

Article 35

Caça selectiva temporal

35.1 Només si cal reduir la població animal d'una espècie protegida, en interès de la protecció d'altres espècies assenyalades per l'annex o per prevenir danys importants a conreus, ramats o forests, es pot autoritzar la caça selectiva temporal d'espècies indicades per l'annex. Aquesta autorització té caràcter extraordinari i requereix un informe que demostrï que l'operació de caça selectiva que s'ha de practicar no posa en perill el nivell de població, la distribució geogràfica o la taxa de reproducció de l'espècie protegida en el conjunt de Catalunya.

35.2 Durant el temps que duri la cacera, aquesta ha de ser controlada per representants del departament competent en matèria de medi ambient.

Article 36

Captura d'ocells per a falconeria

El departament competent en matèria de medi ambient ha de regular la captura d'ocells rapinyaires per a la pràctica de la falconeria.

Article 37

Lliuraments a nuclis zoològics i altres centres

Es faculta el departament competent en matèria de medi ambient perquè lliuri a nuclis zoològics o a altres centres exemplars vius irrecuperables per a la natura, amb finalitats científiques o educatives, o exemplars dissecats o les seves parts de les espècies protegides de la fauna salvatge autòctona recollides en l'annex d'aquesta Llei, tant si provenen de comisos com directament de la natura.

Capítol III

De la dissecació d'espècies protegides

Article 38

Autoritzacions de dissecació

38.1 En el cas d'animals morts, o d'animals ferits que s'han de sacrificar en no aconseguir-se que es recuperin, el departament competent en matèria de medi ambient en pot autoritzar la dissecació i la permanència posterior en centres de caràcter científic, cultural o educatiu.

38.2 Només es pot permetre la dissecació als particulars si es demostra la mort natural de l'animal, però ha de tenir l'autorització prèvia del departament competent en matèria de medi ambient. En cap cas no es pot autoritzar l'exhibició pública dels exemplars dissecats.

Article 39

Llibre de registre d'activitats de taxidèrmia

39.1 Totes les institucions, tallers i persones que practiquen activitats de taxidèrmia han de dur un llibre de registre en què han de constar les dades referents als exemplars de la fauna salvatge objecte de dissecació total o parcial.

39.2 Aquest llibre de registre, del qual s'han de determinar les dades per reglament, ha d'estar a disposició del departament competent en matèria de medi ambient perquè el pugui examinar.

Article 40

Registre de tallers de taxidermistes

Es crea el Registre de tallers de taxidermistes, dependent del departament competent en matèria de medi ambient. Per reglament s'han de fixar les condicions per accedir-hi.

Títol VI

Inspecció i vigilància

Article 41

Inspecció i vigilància dels animals de companyia

41.1 Corresponen als municipis o bé als consells comarcals o a les entitats locals supramunicipals, en el cas que els municipis els hagin cedit les competències, les funcions següents:

- a) Exercir la inspecció i la vigilància dels animals de companyia.
- b) Establir un cens municipal d'animals de companyia d'acord amb el que preveu l'article 14, el qual ha d'estar a disposició de les administracions i les autoritats competents.
- c) Recollir i controlar els animals de companyia abandonats o perduts i els animals salvatges urbans.
- d) Vigilar i inspeccionar els nuclis zoològics amb animals de companyia, especialment els establiments de venda, guarda, recollida i cria, i, si escau, comissar els animals de companyia.

41.2 Els ajuntaments i les organitzacions supramunicipals poden ordenar, amb l'informe previ del departament competent en matèria de sanitat animal, aïllar o comissar els animals de companyia si s'ha diagnosticat, sota criteri veterinari, que pateixen malalties transmissibles a les persones, sigui per sotmetre'ls a un tractament curatiu adequat, sigui per sacrificar-los, si cal.

41.3 El departament competent en matèria de medi ambient i el departament competent en matèria de sanitat animal poden dur a terme, quan hi concorrin circumstàncies excepcionals que puguin posar en perill el medi ambient o la sanitat animal, tasques d'inspecció als nuclis zoològics i comissar, si cal, els animals de companyia. S'ha de donar compte d'aquesta actuació a l'ens local del municipi on hi hagi l'animal de companyia afectat o el nucli zoològic de què es tracti, en un termini de quaranta-vuit hores.

Article 42

Inspecció i vigilància de la fauna salvatge

Corresponen al departament competent en matèria de medi ambient i als cossos i forces de seguretat la inspecció i la vigilància de les espècies de la fauna salvatge. Aquesta funció s'exerceix en col·laboració amb el departament competent en matèria de protecció dels animals, d'acord amb la normativa sobre sanitat animal.

Article 43

Col·laboració amb l'acció inspectora

Les persones posseïdores d'animals i les persones titulars de nuclis zoològics han de permetre a les autoritats competents les inspeccions i facilitar-los la documentació exigible.

Títol VII

Infraccions i sancions

Capítol I

Infraccions

Article 44

Classificació

44.1 Les infraccions de les disposicions d'aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus o molt greus.

44.2 Són infraccions lleus:

- a) Tenir en possessió un gos, un gat, una fura o altres animals que s'han de registrar obligatòriament no inscrits en el Registre general d'animals de companyia.
- b) No portar un arxiu amb les fitxes clíniques dels animals que s'han de vacunar o tractar obligatòriament, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.
- c) Vendre animals de companyia a persones menors de setze anys i a persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.
- d) Fer donació d'un animal com a premi o recompensa.
- e) Transportar animals incomplint els requisits establerts per l'article 8.
- f) No dur identificats els gats, els gossos i les fures i els altres animals que s'hagin d'identificar d'acord amb el reglament, o incomplir els requisits establerts per aquesta Llei i la normativa que la desplega en relació amb aquesta identificació.
- g) No posseir, el personal dels nuclis zoològics que manipuli animals, el certificat corresponent al curs de cuidador o cuidadora d'animals, reconegut oficialment.
- h) Filmar escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals sense l'autorització administrativa prèvia.
- i) Usar coles o substàncies enganxoses com a mètode de control de poblacions d'animals vertebrats, amb l'excepció prevista en l'article 9.2.

- j) No tenir en lloc visible l'acreditació de la inscripció en el Registre de nuclis zoològics.
- k) No tenir actualitzat el llibre de registre oficial establert per als nuclis zoològics i per a les institucions, els tallers i les persones que practiquen activitats de taxidèrmia.
- l) Exhibir animals als aparadors dels establiments de venda d'animals.
- m) Tenir espècies incloses en l'annex amb la categoria D, i també parts, ous, cries o productes obtinguts a partir d'aquests exemplars, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.
- n) Practicar la caça, la captura o el comerç de qualsevol exemplar d'espècie de fauna vertebrada autòctona no protegida, llevat dels supòsits reglamentats.
- o) Fer exhibició ambulat d'animals com a reclam.
- p) Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista del seu benestar, si no els comporta un risc greu per a la salut.
- q) No evitar la fugida d'animals.
- r) Maltractar animals, si no els produeix resultats lesius.
- s) Subministrar a un animal substàncies que li causin alteracions lleus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.
- t) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.
- u) Vendre o fer donació d'animals per mitjà de revistes de reclam o publicacions assimilables sense la inclusió del número de registre de nucli zoològic.
- v) No comunicar, la persona propietària o posseïdora, la desaparició d'un animal de companyia.
- x) Qualsevol altra infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de la normativa que la desplegui que no hagi estat tipificada de greu o molt greu.

44.3 Són infraccions greus:

- a) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat, si els comporta risc greu per a la salut.
- b) No tenir el llibre de registre oficial establert per als nuclis zoològics i per a les institucions, els tallers i les persones que practiquen activitats de taxidèrmia, o no tenir-lo diligenciat per l'Administració competent.
- c) No vacunar els animals domèstics de companyia o no aplicar-los els tractaments obligatoris.

- d) Incomplir, els nuclis zoològics, qualsevol de les condicions i els requisits establerts en el títol IV.
- e) Fer venda ambulat d'animals fora de mercats, fires i qualsevol altre certamen autoritzat.
- f) Vendre animals o fer-ne donació, els centres de cria d'animals, si no han estat inscrits en el Registre de nuclis zoològics.
- g) Anul·lar el sistema d'identificació dels animals sense prescripció ni control veterinaris.
- h) No mantenir en captivitat o en les condicions que per via reglamentària s'estableixin o exhibir i passejar per les vies i els espais públics animals salvatges pertanyents a espècies de comerç permès que per les seves característiques puguin causar danys a les persones, als béns i al medi ambient.
- i) Fer tir al colom.
- j) Incomplir l'obligació de vendre animals en les condicions a què fa referència l'article 24.1.c).
- k) No lliurar la documentació exigida en tota transacció d'animals.
- l) Maltractar o agredir físicament els animals si els comporta conseqüències greus per a la salut.
- m) Fer matances públiques d'animals.
- n) Instal·lar atraccions firals giratòries amb animals vius lligats i altres assimilables.
- o) Fer un ús no autoritzat d'animals en espectacles.
- p) Subministrar substàncies a un animal que li causin alteracions greus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.
- q) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals, i també de parts, d'ous o de cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i no autòctona declarades protegides per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.
- r) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria C, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.
- r bis) Practicar la caça, la captura en viu, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria D, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.
- s) No estar inscrit en el Registre de nuclis zoològics.

t) Oposar resistència a la funció inspectora o posar entrebancs a la inspecció d'instal·lacions que allotgin animals.

u) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut.

v) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no comporten cap risc per a l'animal.

w) Caçar en espais declarats reserves naturals de fauna salvatge on la caça és prohibida i en refugis de fauna salvatge, llevat dels casos autoritzats pel departament competent en matèria de medi ambient.

x) Incomplir les obligacions establertes per l'article 22.4 de procurar el benestar dels animals emprats en curses una vegada finalitzada la seva participació en aquestes curses.

y) Participar en competicions i curses en les quals es fan apostes sobre animals que no estan identificats i registrats en el Registre d'animals de competició.

y bis) Posseir o emprar arts de caça o captura prohibits, o comerciar-hi, especificats en l'annex 3 del Reial decret 1095/1989, de 8 de setembre, pel qual es declaren les espècies de caça i pesca i s'estableixen les normes per a la seva protecció, o bé en la norma que el substitueixi, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.

z) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus durant l'últim any.

z bis) Incomplir l'obligatorietat d'esterilitzar els animals de companyia en els supòsits determinats legalment.

44.4 Són infraccions molt greus:

a) Maltractar o agredir físicament els animals, si els comporta conseqüències molt greus per a la salut.

b) Sacrificar gats, gossos i fures fora dels casos esmentats per l'article 11.2.

c) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus.

d) Capturar gossos, gats i fures ensalvatgits mitjançant l'ús d'armes de foc sense l'autorització corresponent del departament competent en matèria de medi ambient.

e) No evitar la fugida d'animals d'espècies de fauna salvatge no autòctona, d'animals de companyia exòtics o d'híbrids de manera que pugui comportar una alteració ecològica greu.

f) Esterilitzar animals, practicar mutilacions a animals i sacrificar animals sense control veterinari o en contra de les condicions i els requisits establerts per aquesta Llei.

g) Organitzar baralles de gossos, de galls o d'altres animals, i també participar en aquest tipus d'actes.

h) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari i de benestar, si els perjudicis als animals són molt greus.

i) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals o dels ous i les cries d'exemplars d'espècies de la fauna salvatge autòctona i de la no autòctona declarades altament protegides o en perill d'extinció per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.

j) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb les categories A i B, i també de parts, d'ous i de cries d'aquests exemplars.

k) Reincidir en la comissió d'infraccions greus durant l'últim any.

Capítol II

Sancions

Article 45

Multes, comís i tancament d'instal·lacions

45.1 Les infraccions comeses contra aquesta Llei són sancionades amb multes de fins a 20.000 euros.

45.2 La imposició de la multa pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció, sens perjudici de l'aplicació del comís preventiu que es pot determinar a criteri de l'autoritat actuant en el moment d'estendre l'acta d'inspecció o interposar la denúncia. La imposició de la multa també comporta, en tots els casos, el comís dels arts de caça o captura i dels instruments amb què s'ha dut a terme, els quals poden de ser retornats a la persona propietària un cop abonada la sanció, llevat que es tracti d'arts de caça o captura prohibits.

45.3 La comissió de les infraccions molt greus o la reiteració en les infraccions greus pot comportar el tancament temporal de les instal·lacions, els locals o els establiments respectius, amb la corresponent anotació al Registre de nuclis zoològics, i també la inhabilitació per a la tinença d'animals per un període de dos mesos a cinc anys.

45.4 L'incompliment d'alguna de les normatives o condicions d'una autorització excepcional per a la captura o la possessió d'un animal d'una espècie de fauna autòctona pot comportar la retirada cautelar in situ i immediata d'aquesta autorització pels agents de l'autoritat.

45.5 Les persones que disposen d'aquestes autoritzacions excepcionals, en el cas de ser sancionades per l'incompliment d'alguns dels termes o normatives en aquesta matèria, han de ser inhabilitades per a l'activitat a què fa referència l'apartat 4 per un període d'un any a cinc anys.

Article 46

Quantia de les multes

46.1 Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 100 euros fins a 400 euros; les greus, amb una multa de 401 euros fins a 2.000 euros, i les molt greus, amb una multa de 2.001 euros fins a 20.000 euros.

46.2 En la imposició de les sancions s'han de tenir en compte, per graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

- a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
- b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.
- d) La irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o l'elevat cost de reparació.
- e) El volum de negoci de l'establiment.
- f) La capacitat econòmica de la persona infractora.
- g) El grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció.
- h) El fet que hi hagi requeriment previ.

46.3 Hi ha reincidència si en el moment de cometre's la infracció no ha transcorregut un any des de la imposició per resolució ferma d'una altra sanció amb motiu d'una infracció de la mateixa qualificació. Si s'hi aprecia la reincidència, la quantia de les sancions es pot incrementar fins al doble de l'import màxim de la sanció corresponent a la infracció comesa, sense excedir en cap cas el límit més alt fixat per a la infracció molt greu.

46.4 En el cas de comissió, per primer cop, d'infraccions de caràcter lleu, es poden dur a terme actuacions d'educació ambiental, de prestació de serveis de caràcter cívic en benefici de la comunitat relacionades amb la protecció dels animals, o d'advertiment, sense que calgui iniciar un procediment sancionador, llevat de les infraccions comeses en matèria de fauna autòctona, en les quals sempre s'ha d'iniciar l'expedient sancionador corresponent. D'acord amb el que s'estableix per reglament, el Govern pot estendre aquestes actuacions d'educació ambiental o de prestació d'activitats de caràcter cívic en benefici de la comunitat relacionades amb la protecció dels animals a qualsevol infractor, sigui quina sigui la infracció comesa, i, si escau, la sanció imposada, com a mesura específica complementària.

Article 47

Comís d'animals

47.1 Les administracions poden comissar de manera immediata els animals, sempre que hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de les normatives que la despleguin.

47.2 En el cas de comissos d'exemplars de fauna salvatge autòctona capturats in situ, sempre que es tingui la seguretat que estan en perfectes condicions, els exemplars poden de ser alliberats immediatament.

47.3 Si el dipòsit prolongat d'animals procedents de comís pot de ser perillós per a la seva supervivència, els pot comportar patiments innecessaris o, en el cas de fauna autòctona, en fes perillar la readaptació a la vida salvatge, el departament competent en matèria de medi ambient pot decidir la destinació final de l'animal.

47.4 Quan fineixin les circumstàncies que han determinat el comís, en el cas que la persona sigui sancionada, s'ha de determinar la destinació de l'animal.

47.5 Les despeses ocasionades pel comís, les actuacions que hi estiguin relacionades i, en el cas de fauna salvatge autòctona, la rehabilitació de l'animal per alliberar-lo van a compte de la persona causant de les circumstàncies que l'han determinat.

Article 48

Responsabilitat civil i reparació de danys

48.1 La imposició de qualsevol sanció establerta per aquesta Llei no exclou la valoració de l'exemplar en el cas que es tracti de fauna protegida, la responsabilitat civil i l'eventual indemnització de danys i perjudicis que puguin correspondre a la persona sancionada, inclosa la reparació dels danys mediambientals causats. Les espècies de fauna protegida, indicades en l'annex, tenen el valor econòmic següent:

A: 6.000 euros

B: 2.000 euros

C: 300 euros

D: 100 euros

El valor econòmic per la mort o la irrecuperabilitat de qualsevol exemplar d'espècie de vertebrat salvatge no cinegètic, exceptuant-ne els rosegadors no protegits i els peixos, llevat dels supòsits autoritzats, és, com a mínim, la determinada per a la categoria D. A les espècies salvatges de presència accidental o ocasional a Catalunya que no tinguin un origen provocat per l'home se'ls aplica el valor econòmic de la categoria C.

48.2 En els contenciosos que tinguin per objecte el valor econòmic d'un animal, sempre que aquest valor no resulti de la factura de compra corresponent, s'estableix el valor mínim dels animals de companyia en la quantia equivalent a la compra d'un animal de la mateixa espècie i raça.

48.3 Si l'animal no pertany a una raça determinada i no hi ha cap prova de la seva adquisició a títol onerós, el paràmetre d'avaluació econòmica de l'animal s'ha de centrar en el valor de mercat d'animals de característiques similars.

Article 49

Responsables de les infraccions

49.1 És responsable per infraccions d'aquesta Llei qualsevol persona física o jurídica que per acció o per omissió infringeixi els preceptes continguts en aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

49.2 Si no és possible determinar el grau de participació de les diferents persones físiques o jurídiques que han intervingut en la comissió de la infracció, la responsabilitat és solidària.

Article 50

Procediment sancionador

Per imposar les sancions corresponents a les infraccions tipificades per aquesta Llei, cal seguir el procediment sancionador regulat pel Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador aplicable als àmbits de competència de la Generalitat, i també la Llei de l'Estat 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

Article 51

Administració competent per sancionar

51.1 La imposició de les sancions establertes per la comissió de les infraccions tipificades en aquesta Llei correspon:

a) En el cas de les infraccions relatives a la fauna salvatge autòctona:

Primer. Al director o a la directora dels serveis territorials del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions lleus o greus.

Segon. Al conseller o a la consellera del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions molt greus.

b) Per a la resta d'infraccions:

Primer. Als alcaldes dels municipis de 5.000 habitants o més, si es tracta d'infraccions lleus comeses en el terme municipal.

Segon. Al director o a la directora dels serveis territorials del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions lleus comeses en municipis de menys de 5.000 habitants, i també si es tracta d'infraccions greus.

Tercer. Al conseller o a la consellera del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions molt greus.

51.2 No obstant el que estableix l'apartat 1, la competència per sancionar infraccions d'aquesta Llei relatives als espectacles, les activitats i els establiments inclosos en el Catàleg dels espectacles, les activitats recreatives i els establiments públics sotmesos a la Llei 10/1990, de 15 de juny, correspon al departament competent per aplicar la Llei 10/1990, o norma que la substitueixi.

Article 52

Multes coercitives

52.1 Si la persona que hi està obligada no compleix les obligacions establertes per aquesta Llei, l'autoritat competent la pot requerir perquè, en un termini suficient, les compleixi, amb l'advertiment que, en el cas contrari, se li imposarà una multa coercitiva amb assenyalament de quantia, si escau, i fins a un màxim de 500 euros, sens perjudici de les sancions aplicables.

52.2 En cas d'incompliment, l'autoritat competent pot dur a terme requeriments successius fins a un màxim de tres. En cada requeriment, la multa coercitiva pot de ser incrementada el 20% respecte de la multa acordada en el requeriment anterior.

52.3 Els terminis concedits han de ser suficients per poder dur a terme la mesura de què es tracti i per evitar els danys que es puguin produir si no s'adopta la mesura en el temps corresponent.

Disposicions addicionals

.1 Comissió tècnica d'inspecció de nuclis zoològics amb fauna salvatge

Es crea la Comissió tècnica d'inspecció de nuclis zoològics amb fauna salvatge a fi de vetllar perquè les instal·lacions siguin segures per a les persones i els animals i perquè els nuclis zoològics tinguin cura del benestar dels animals. S'han d'establir per reglament les funcions i el règim de funcionament d'aquesta Comissió.

.2 Registre d'empreses de control i recollida d'animals de companyia i Registre d'animals de competició

2.1 Es crea el Registre d'empreses de control i recollida d'animals de companyia, en el qual s'han d'inscriure les empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.

2.2 Es crea el Registre d'animals de competició, en el qual s'han d'inscriure els animals que s'utilitzen en competicions o curses on es fan apostes.

2.3 S'han d'establir per reglament el contingut i el funcionament dels registres a què fa referència aquesta disposició.

.3 Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals

Es crea el Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals, l'organització i les finalitats del qual, en compliment d'aquesta Llei, han de ser establerts per reglament.

.4 Campanyes de divulgació

El Govern ha d'elaborar, juntament amb les entitats defensores i col·laboradores, campanyes divulgadores i informatives del contingut d'aquesta Llei per als cursos escolars i per a la població en general.

.5 Normativa específica

5.1 Es regeixen per la normativa específica corresponent:

a) Els animals d'explotacions ramaderes.

- b) La pesca, la recollida de marisc, la captura d'animals i la caça.
- c) Els gossos considerats potencialment perillosos.
- d) Els gossos pigall.
- e) Els animals utilitzats per a experimentació i per a altres finalitats científiques.

5.2 La protecció de la fauna autòctona també ha de ser regulada per la seva normativa específica, sens perjudici de l'aplicabilitat de la normativa general de protecció dels animals establerta per aquesta Llei.

.6 Pràctica de la pesca esportiva amb peix viu

Sens perjudici del que disposa l'article 28, es pot autoritzar la pràctica de la modalitat de pesca esportiva amb peix viu, restringida a les espècies que s'estableixin per reglament.

.7 Consell Assessor sobre els Drets dels Animals

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, s'ha de crear el Consell Assessor sobre els Drets dels Animals, constituït per representants dels sectors interessats i de les administracions competents, que ha de tenir funcions d'assessorament en matèria de protecció dels animals.

.8 Destinació dels ingressos procedents de les sancions

El departament competent en matèria de medi ambient ha de destinar els ingressos procedents de les sancions per infraccions d'aquesta Llei a actuacions que tinguin per objecte el foment de la protecció dels animals.

.9 Modificació del barem de valoració i de les categories per espècie

Es faculta el Govern perquè modifiqui per decret el barem de valoració establert per l'article 48.1, i també, segons l'evolució de les poblacions, la categoria per espècie que recull l'annex.

.10 Suport als ens locals

10.1 El departament competent en matèria de medi ambient ha d'establir, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries, línies d'ajuts als ens locals perquè els facilitin dur a terme les funcions que els corresponen en virtut d'aquest Text refós.

10.2 El departament competent en matèria de medi ambient ha de donar suport tècnic i assessorament als ens locals perquè duguin a terme les funcions que els corresponen en virtut d'aquest Text refós. Els termes i les condicions d'aquest suport s'han de regular per mitjà de convenis de col·laboració.

.11 Recollida d'animals exòtics

11.1 El departament competent en matèria de medi ambient ha d'establir convenis amb els ens locals per fixar els termes en què aquests ens locals han de recollir i lliurar a centres especialitzats els animals exòtics abandonats o perduts.

11.2 Els ens locals poden concertar l'execució de la prestació dels serveis de recollida i lliurament a què fa referència l'apartat 1 amb les entitats o les empreses que disposin dels mitjans tècnics i personals adequats.

.12 Pròrroga en l'aplicació de l'article 11.1 de la Llei 22/2003 en determinats casos

El Govern pot prorrogar el termini d'entrada en vigor de l'article 11.1 de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, recollit en l'article 11.2 d'aquest Text refós, que era l'1 de gener de 2007, d'acord amb el que preveu la disposició final quarta de la Llei 22/2003, fins a un màxim d'un any, als municipis o a les entitats supramunicipals que tenen delegades les competències en la matèria, si constata una greu dificultat per aplicar l'article esmentat, sempre que l'ajuntament o l'entitat supramunicipal afectat presenti un pla que comprometi l'assoliment en aquest període de temps dels objectius previstos en l'article esmentat.

.13 Dotació econòmica de programes de reeducació i conscienciació

Als efectes del que disposa l'article 32.4 de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, en la redacció establerta per l'article 6.6 d'aquesta Llei, que es recull en l'article 46.4 d'aquest Text refós, el Govern ha d'aprovar i dotar econòmicament abans de l'1 de gener de 2007 programes concrets de reeducació i de conscienciació de respecte envers la natura i els animals, els quals han d'incloure necessàriament la instrucció sobre els drets i les obligacions dels propietaris o els posseïdors d'animals i del règim de protecció dels animals.

Disposicions transitòries

.1 Curs de cuidador o cuidadora d'animals

En el termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, els centres de recollida d'animals de companyia i tota la resta de nuclis zoològics han d'haver complert l'obligació de l'execució del curs de cuidador o cuidadora d'animals.

.2 Grup d'espècies de fauna no autòctona

Qui posseeixi animals pertanyents al grup d'espècies de fauna no autòctona ho ha de notificar al departament competent en matèria de medi ambient de la manera que s'estableixi per reglament, abans d'un any comptat des de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals.

Disposicions finals

.1 Desplegament i execució

1.1 El Govern ha de dictar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, el reglament per desplegar-la i executar-la.

1.2 El Govern ha d'establir la dotació pressupostària suficient per aplicar i desplegar aquesta Llei.

.2 Programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals

En el termini de sis mesos a comptar a partir de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, el Govern ha d'aprovar el programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals a què fa referència aquesta Llei.

.3 Actualització de les sancions pecuniàries

Per decret del Govern de la Generalitat, es poden actualitzar els màxims de les sancions pecuniàries establertes per aquesta Llei, tenint en compte la variació de l'índex de preus de consum.

ORDRE de 28 de juliol de 1980 per la es donen normes sobre nuclis zoològics, establiments per a l'equitació, centres per al foment i cura d'animals de companyia i similars. (BOE núm. 219 publicat el 11/09/1980)

El decreto 1119/1975, de 24 de abril, dispone, en relación con la autorización y registro de los núcleos zoológicos, establecimientos para la practica de la equitación, centros para el fomento y cuidado de animales de compañía y agrupaciones similares, que este departamento determinara las exigencias zoosanitarias a cumplir por las citadas actividades, a la vez que se creara, en el seno de la dirección general de la producción agraria, el registro oficial de las mismas.

A tal fin, para dar cumplimiento al citado decreto y en uso de las facultades que en el mismo se me confieren, a propuesta de la dirección general de la producción agraria y previo informe del consejo superior agrario, he tenido a bien disponer lo siguiente:

1. Previamente a la instalación y funcionamiento de núcleos zoológicos, con excepción de los dependientes del icona, establecimientos para la practica de la equitación, centros para el fomento y cuidado de animales de compañía y agrupaciones similares, se exigirá la autorización zoosanitario y registro correspondiente, que otorgara este departamento a través de la dirección general de la producción agraria.

A tal fin, se crea en el citado centro directivo el registro oficial correspondiente.

2. A los efectos de ordenación zoosanitaria, las actividades a que se hace mención en el apartado precedente, cualquiera que sea su naturaleza jurídica se clasificaran de la forma siguiente:

1. Núcleos zoológicos.-los que albergan colecciones zoológicas de animales indígenas y/o exóticos con fines científicos, culturales, recreativos o reproducción, de recuperación, adaptación y/o conservación de los mismos incluyendo: los parques o jardines zoológicos, los zoosafaris, las reservas zoológicas o bancos de animales, las colecciones zoológicas privadas y otras agrupaciones zoológicas.

2. Establecimientos para la práctica de la equitación.-los que albergan équidos con fines recreativo-deportivos o turísticos, incluyendo: los picaderos, las cuadras deportivas, las cuadras de alquiler y otros establecimientos para la práctica ecuestre.

3. Centros para el fomento y cuidado de animales de compañía.-los que tienen por objeto la producción, explotación, tratamiento, alojamiento temporal o permanente y/o venta de pequeños animales para vivir en domesticidad en el hogar, incluyendo: los criaderos, las residencias los centros para el tratamiento higiénico, las pajarerías y otros centros para el fomento y cuidado de animales de compañía.

4. Agrupaciones varias.-aquellas otras entidades afines no comprendidas entre las anteriores, incluyendo: las perreras deportivas, las jaurías o rehalas, los suministradores de animales a laboratorios y otras agrupaciones similares.

3. Los núcleos, establecimientos, centros y agrupaciones similares a que hace referencia esta disposición deberán reunir, como mínimo, para ser autorizados y registrados, los siguientes requisitos zoonosanitarios:

- emplazamiento, con el aislamiento adecuado, que evite el posible contagio de enfermedades a, o de animales extraños.

- construcciones, instalaciones y equipos que proporcionen un ambiente higiénico, defiendan de peligros a los animales y faciliten las acciones zoonosanitarias.

- dotación de agua potable.

- facilidades para la eliminación de estiércoles y aguas residuales, de forma que no entrañen peligro de contagio para otros animales ni al hombre.

- recintos, locales o jaulas de fácil lavado y desinfección para el aislamiento, secuestro y observación de animales enfermos o sospechosos de enfermedad.

- medios para la limpieza y la desinfección de locales, material y utensilios en contacto con los animales y, en su caso, de los vehículos utilizados en el transporte de los mismos, cuando este se precise.

- medios para la destrucción o eliminación higiénica de cadáveres animales y materias contaminadas.

- programa definido de higiene y profilaxis de los animales albergados, respaldado por un técnico veterinario colegiado.

- programa de manejo adecuado, para que los animales se mantengan en buen estado de salud.

4. Para optar al registro, las personas naturales o jurídicas interesadas presentaran en la delegación del ministerio de agricultura correspondiente solicitud dirigida al director general de la producción agraria, adjuntando:

- nombre o razón social.
- proyecto que contenga memoria descriptiva y planos o croquis de situación y distribución de las construcciones, instalaciones, dependencias y sus accesos.
- informe técnico-zoosanitario, con referencia a las exigencias que se detallan en el apartado 3., suscrito por un veterinario colegiado.
- informes favorables, además, en el caso de los establecimiento para la practica de la equitación, del delegado provincial de los servicios de cría caballar y de la real federación hípica española.

5. A la vista de los expedientes y del informe de la jefatura de producción animal, la dirección general de la producción agraria procederá a la autorización y clasificación de la actividad correspondiente.

6. Una vez dispuesto el núcleo, establecimiento, dentro o agrupación de referencia para la iniciación de sus actividades, lo comunicara a la dirección general de la producción agraria, que ordenara visita de comprobación y, si es conforme, procederá a la inscripción en el registro oficial y expedición del titulo correspondiente.

En caso contrario expondrá las deficiencias observadas para que sean subsanadas, extremo que se comprobara con una nueva inspección.

7. Los núcleos, establecimientos, centros y agrupaciones similares, registradas, quedan obligadas a comunicar a la dirección general de la producción agraria, a través de la delegación del ministerio de agricultura correspondiente, cualquier cambio de propiedad o modificaciones que afecten al contexto higio-sanitario de los animales tanto propios como del medio en que se ubican.

8. Sin perjuicio del cumplimiento de las demás disposiciones de carácter zoosanitario, promulgadas o que se promulguen por este ministerio, los responsables de actividades a que se refiere esta disposición, deberán:

- proceder, siempre que sea necesaria y al menos una vez al año, a una desinfección, desinsectación y desratización a fondo de los locales y material en contacto con los animales.

- suministrar a la dirección general de la producción agraria cuanta información de carácter zoonosanitario, le sea solicitada.

9. Cuando se trate de actividades, con existencia de animales carnívoros, la alimentación de los mismos únicamente podrá efectuarse con carnes y despojos procedentes de centros autorizados para el sacrificio y faenado de animales y comercialización de sus productos. El aprovechamiento de cadáveres a tal fin solo será permitido cuando la muerte se haya debido a un accidente fortuito y un veterinario oficial, después de efectuada la inspección precedente, extienda la correspondiente autorización.

10. Queda excluida del precepto de registro la tenencia de animales indígenas o exóticos para uso exclusivamente familiar. No obstante, los propietarios deberán observar las disposiciones zoonosanitarias de carácter general, quedando, además, facultada la dirección general de la producción agraria para dictar, a este respecto, cuantas normas estime oportunas, como salvaguardia zoonosanitaria.

11. Los zoos de circos y actividades afines solo precisaran para ser registrados que los interesados soliciten el alta como tal actividad en la dirección general de la producción agraria, quedando obligados a cumplir las medidas zoonosanitarias de carácter general y las especiales que establece esta disposición de acondicionamiento, aislamiento, manejo y alimentación, limpieza y desinfección, y someterse a las inspecciones correspondientes.

12. La comprobación de los requisitos exigidos en la presente orden y aquellos otros establecidos o que puedan promulgarse y la supervisión y control de los programas sanitarios, se realizarán por los servicios veterinarios de sanidad animal, dependientes de la dirección general de la producción agraria, por sí solos o con la colaboración de los servicios propios de las citadas instituciones.

13. A los efectos de la realización de las inspecciones que se mencionan en el apartado anterior, se facilitará a los inspectores veterinarios oficiales, provistos de la correspondiente credencial, el acceso a todas las dependencias relacionadas con la explotación de los animales, así como la información y ayuda precisas para el desempeño de sus funciones.

14. Las infracciones a lo dispuesto en la presente orden serán sancionadas de acuerdo con lo que determina el vigente reglamento de epizootias y demás disposiciones concordantes, pudiéndose, sin perjuicio de las responsabilidades a que

haya lugar, proceder a la suspensión temporal o anulación de los registros correspondientes, con pérdida de la autorización para continuar en funcionamiento.

15. Se faculta a la dirección general de la producción agraria para dictar las disposiciones complementarias para el desarrollo y cumplimiento de la presente orden.

Disposición transitoria

Se concede un plazo de seis meses, a partir de la publicación de la presente disposición en el "boletín oficial", para que los núcleos, centros y agrupaciones similares a que hace referencia la misma, soliciten el registro correspondiente, adaptándose a la normativa que ahora se establece.

Madrid, 28 de julio de 1980.-lamo de espinosa.

Anexo II

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura, Ramaderia,
Pesca, Alimentació i Medi Natural

Registre de Nuclis Zoològics

Sol·licitud d'inscripció al registre

Dades de la instal·lació que es sol·licita registrar

Nom del nucli

Adreça

Població

Codi postal

Municipi

Comarca

Dades de la persona (física o jurídica) sol·licitant i titular de la instal·lació

Noms i cognoms

NIF

Adreça

Telèfon

Població

Codi Postal

Municipi

Comarca

Règim Econòmic¹

Dades del / de la propietari/ària del local o terreny on està ubicada la instal·lació

Nom i cognoms

NIF

Adreça

Telèfon

Població

Codi Postal

Municipi

Comarca

D'acord amb la legislació vigent sobre registre de nuclis zoològics SOL-LICITO:

la inscripció en el registre

l'ampliació de la instal·lació o l'activitat

la reducció de la instal·lació o l'activitat

altres (especificar):

de la instal·lació esmentada i que es faci la corresponent classificació com a².....

Adjunto la Memòria normalitzada i la resta de documentació establerta a la normativa vigent.

El senyor / la senyora en qualitat de³

Signatura

Localitat i data

Àrea del Medi Natural als Serveis Territorials a Barcelona

¹ Propietat, parcel·la, arrendament, masoveria, societat (especificar els tipus), altres (especificar-los).

² Especificar la classificació d'acord amb la normativa vigent.

³ Propietari, parcer, arrendatari, masover, apoderat, gerent o altres.

Informació legal LO 15/1999, de 13 de desembre

D'acord amb l'article 5 de la Llei Orgànica de Protecció de Dades, l'informem que les seves dades seran tractades amb la deguda seguretat i confidencialitat amb la finalitat de la tramitació i la gestió del Registre de nuclis zoològics. Pot exercir els seus drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició adreçant un escrit i fotocòpia del DNI al responsable del fitxer: Direcció General del Medi Natural del Departament de Medi Ambient i Habitatge, C. Doctor Roux, 80, 08017, Barcelona. www20.gencat.cat/portal/site/dmah

Núm.									
(a emplenar per les Delegacions Territorials)									

Registre de Nuclis Zoològics

Memòria

Nom del nucli

Nom i cognoms del titular

NIF

Croquis d'emplaçament del nucli zoològic ¹

Localització UTM: X..... Y.....

Classificació del nucli zoològic

Nuclis zoològics:

- Zoosafaris
- Parcs o jardins zoològics
- Reserves zoològiques
- Circs
- Col·leccions zoològiques privades
- Altres agrupacions zoològiques

Manteniment temporal d'animals:

- Centres de cria
- Residències i refugis
- Escoles d'ensinistrament
- Centres de recollida d'animals
- Gosseres esportives
- Centres d'importació d'animals

Venda d'animals:

- Botigues d'animals
- Altres establiments de venda

¹ Indicar la ubicació de l'explotació en relació a les vies de comunicació i altres edificacions properes per facilitar la seva localització

Característiques del nucli zoològic

1. L'emplaçament del nucli zoològic Sí No és adequat i dotat dels mitjans necessaris per a l'aïllament sanitari.
2. Sí No disposa d'instal·lacions i equips idonis que permeten el maneig higiènic de l'establiment.
3. Sí No disposa d'aigua potable i de desguassos.
4. Sí No disposa de mitjans per a la neteja i desinfecció del recinte dels animals, del material en contacte amb aquests i dels vehicles utilitzats per al transport, en cas d'utilitzar-ne.
5. Les instal·lacions Sí No garanteixen unes condicions de confort durant tot l'any en l'allotjament dels animals.

Descriure el sistema d'eliminació d'excrements i quina destinació tenen:

Descriure el sistema de destrucció o d'eliminació de cadàvers i matèries contumaces:

A emplenar per l'Administració. En cas que es tracti d'un centre de recollida d'animals Sí No es compleix el que estableix el Decret 243/1994, de 13 de setembre (DOGC núm. 1954, de 30 de setembre de 1994).

A emplenar per l'Administració. En cas que es tracti d'un nucli zoològic destinat al manteniment d'animals de companyia Sí No es compleix el que estableix el Decret 6/1999, de 26 de gener (DOGC núm. 2817, d'1 de febrer de 1999).

Observacions:

Croquis de distribució dels locals indicant la capacitat. Assenyaleu també el femer, la fossa o dipòsit de purins, la fossa de cadàvers i el local per a l'aïllament sanitari, en cas de disposar-ne

Instal·lacions

Especifiqueu per a cada espècie/raça el nombre de locals, la superfície (m²) i la capacitat màxima (caps), indicant en cada cas els mitjans que disposa l'establiment per al manteniment dels animals dins el recinte.

Llista d'animals

En l'establiment Sí No hi ha allotjat o es pretén allotjar algun animal perillós¹

Especifiqueu el nombre d'animals que s'alberguen dins l'establiment en aquest moment detallant-ho per espècies, races i aptituds o utilització.

Signatura del sol·licitant

Localitat i data

¹ Es consideren animals perillosos els de la família Ursidae (ossos), família Canidae (llops, excepte gossos i guineus), família Felidae (felins, excepte gats domèstics), Primats, excepte els de tamany petit com ara titis i monos ardilles, Ofidis verinosos i tòxics, cocodrils i caimans.

Annex per a la informació de la distribució, característiques i capacitats de les instal·lacions de nuclis zoològics destinades al manteniment d'animals.

Ja sigui amb la instal·lació definitiva a cadascuna de les instal·lacions que allotgin aquestes espècies o mitjançant sistemes per al seu control puntual (equips mòbils).

Amfibis i Rèptils, hauran de disposar de:

- Sistemes per evitar la sortida dels animals del terrari / aquaterrari.
- Sistemes d'il·luminació que aportin llum ultraviolada d'ampli espectre,
- Sistemes de calefacció, siguin estoretes tèrmiques, cables calefactors o equivalents, sistemes que es podran combinar amb illes de llum càlida, i
- Sistemes per a la comprovació de la temperatura i humitat de les instal·lacions on s'allotgin els animals. Aquests sistemes es podran trobar instal·lats a cadascuna de les instal·lacions o bé mòbils. Es recomana l'ús de sistemes de mesura digital.

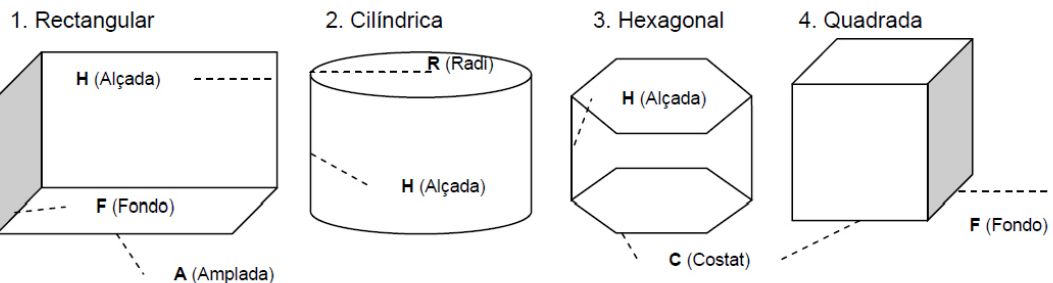
Peixos, hauran de disposar de:

- Sistemes per evitar la sortida dels animals allotjats a l'aquari,
- Sistemes de calefacció adequats a les necessitats de cada espècie,
- Sistemes per a la filtració de l'aigua de l'aquari,
- Sistemes per a la il·luminació de l'aquari, i
- Sistemes per a la comprovació de les condicions físicoquímiques i de temperatura de l'aigua. Es recomana l'ús de sistemes de mesura digital.

Animals de companyia (Gossos-Gats-Fures), hauran de disposar de:

- Terres i parets, fins a 1,5m, de superfícies llises de fàcil neteja i desinfecció –siguin emporlanades, enrajolades, etc– i amb pendent orientat cap als sistemes de desaigües,
- Superfície mínima 6m² per animals de pes superior a 25kg⁽¹⁾ o conjunt d'animals el pes conjunt dels quals superi els 25 kg, i (se n'exceptua les gosses municipals)
- Llocs de descans (llits, casetes,...) aixecats del terra un mínim de 10 cm.

Descripció de les instal·lacions:

5. Altres. Descriu-les:

Nombre i mides de les instal·lacions:

Tipus instal·lació ¹	Mides ²				Nombre total d'instal·lacions ³	Espècie/s allotjada/es ⁴	Capacitat sol·licitada ⁵
	A/R/C ²	F ²	H ²	Litres ²			
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							

Informe:

- Tipus d'instal·lació: Rectangular, Cilíndrica, Hexagonal, Quadrada o Altres. Quan es tracti de mòduls que disposin diferents espais (gàbies, terraris, aquaris, etc), caldrà que informeu individualment els diferents espais en què es trobin dividides.
- Mides, en centímetres, de, segons correspongui, l'amplada (A), el radi (R), el costat (C), el fondo (F) i l'alçada (H) de les instal·lacions. Litres: únicament per al cas d'aquaris.
- El nombre total de gàbies, terraris, aquaris, etc d'aquestes característiques.
- El "Codi" establert a l'apartat "Descripció de les espècies" de la pàgina 2.
- El nombre total d'individus que voldríeu mantenir a la instal·lació.

Descripció de les espècies:

Marqueu les espècies per a les que sol·liciteu capacitat:

Codi	Classe	Grup espècie					
1.1.	Amfibis	Anurs (ex: granotes)					
1.2.		Urodels (ex: tritons)					
2.1	Aus	Passeriformes granívors (ex: canari, diamants mandarins, pinsà zebra)					
2.2		Passeriformes insectívors (ex: Minà).					
2.3		Psittàcides de petit tamany (ex: Periquitos).					
2.4		Psittàcies de tamany mig (ex: Ninfes, Roselles).					
2.5		Psittàcies de gran tamany (ex: Amazones, Lloro gris).					
2.6		Altres psittàcies (ex: Guacamais, cacatues).					
2.7		Altres aus (ex: tucans). Informeu-les:					
3.1	Invertebrats	Escorpins					
3.2		Taràntules					
3.3		Altres invertebrats (ex. cargols o crustacis). Informeu-los:					
4.1	Mamífers	Conills					
4.2		Conills d'Índies ("cobaies")					
4.3		Esquirols					
4.4		Fures					
4.5		Gats					
4.6		Gossos ¹	>25kg	20-25kg	10-20kg	10-6kg	>6kg
4.7		Hàmsters					
4.8		Jerbos					
4.9		Rates					
4.10		Ratolins					
4.11		Xinxilles					
4.12		Altres mamífers. Informeu-los:					
5.1	Peixos ¹	Peixos ≤3cm	Peixos <10cm	Peixos ≥10cm			
6.1	Rèptils	Ofidis ¹ ("serps"):	<30cm	30-50cm	51-70cm	71-100cm	>100cm
6.2		Saures ¹ (ex: <i>Iguana</i> , <i>Pogona</i>):	<10cm	10-20cm	21-30cm	>30cm	
6.3		Tortugues aquàticoterrestres ¹ (ex: <i>Trachemys</i>):	<5cm	5-10cm	11-20cm	>20cm	
6.4		Tortugues terrestres ¹ (ex: <i>A. horsfeldi</i>):	<10cm	10-15cm	15-20cm	>20cm	
7.1	Altres	Altres espècies. Informeu-les:					

1. Marqueu el que correspongui

Anexo III

Encuesta a Veterinarios

Albert Martinez-Silvestre

1. ¿Conoce usted la normativa referente a los núcleos zoológicos?

Si

2. ¿Cuántas peticiones recibe al año para autorizar el programa de higiene y profilaxis para obtener el certificado de núcleo zoológico?

Entre 10 y 15 anuales.

3. ¿Para que especies ha realizado el programa de higiene y profilaxis?

Siempre tortugas y otras especies de reptiles

4. ¿Cree que el nivel de exigencia establecido por la legislación es adecuado para sus clientes?

Creo que es demasiado exigente. Por ejemplo el nucleo zoologico depende mucho de los ayuntamientos y los hay de permisivos pero los hay de restrictivos, y esa variedad no es buena, cada caso es distinto y eso no ayuda a sacarse el nucleo zoologico.

Por otro lado la, legislación nueva del BOE diciembre de 2011 es demasiado restrictiva respecto a la mera posesion de tortugas catalogadas como invasoras. Si se sigue al pie de la letra, el 2013 tendremos un monton de familias ilegales en España.

5. ¿Antes de firmar el documento confirma los datos aportados por el cliente de alguna forma?

Siempre hay visita de instalaciones en persona.

6. ¿Cuál suele ser el coste de autorizar dicho programa?

Me ajusto a los precios que aconseja l colegio de vetrinarios, entre 360 y 700 euros, según la complicación de las instalaciones, viajes que tenga que hacer, etc...

7. ¿Si realiza inspecciones oficiales, los núcleos cumplen con los requisitos establecidos en la legislación vigente?

En muchos casos se les pide modificaciones importantes antes de seguir con el papeleo.

8. ¿Ha tenido algún problema con la justicia con este tema?

No, fuera de la lentitud habitual en estos casos y la persecución de permisos

olvidados en despachos.

9. ¿Cree que debería haber alguna alternativa al núcleo zoológico más específica para particulares?

No, ya la veo bien, pero debería tener mas flexibilidad y agilidad en el tiempo de consecución (no es bueno que tarde mas de un año).

Jordi Sabaté Sant

1. ¿Conoce usted la normativa referente a los núcleos zoológicos?

Superficialmente

2. ¿Cuántas peticiones recibe al año para autorizar el programa de higiene y profilaxis para obtener el certificado de núcleo zoológico?

Dos en los últimos 3 años

3. ¿Para que especies ha realizado el programa de higiene y profilaxis?

Perros.

4. ¿Cree que el nivel de exigencia establecido por la legislación es adecuado para sus clientes?

Para el tipo de clientes que me la han solicitado (cazadores) creo que sí.

5. ¿Antes de firmar el documento confirma los datos aportados por el cliente de alguna forma?

No. De todos modos el programa (al menos el que yo hice) es genérico (pauta vacunal, pauta de desparasitaciones, medicina preventiva ...).

6. ¿Cuál suele ser el coste de autorizar dicho programa?

No lo recuerdo, unos 100 euros aprox

7. ¿Si realiza inspecciones oficiales, los núcleos cumplen con los requisitos establecidos en la legislación vigente?

No las realizo

8. ¿Ha tenido algún problema con la justicia con este tema?

No

9. ¿Cree que debería haber alguna alternativa al núcleo zoológico más específica para particulares?

Sí. Alguien puede tener 4 yorkshires y no ser un criador. No tiene mucho sentido el núcleo zoológico tal y como se entiende actualmente.

Sí que lo considero adecuado para aquellas personas que se dediquen a la cría y que puedan obtener beneficios económicos. También para aquellas personas que deciden convertir la casa/jardín en una protectora (no se trata de un negocio pero hay muchos animales de por medio y creo que debe hacerse en unas condiciones determinadas)

Albert Lloret

1. ¿Conoce usted la normativa referente a los núcleos zoológicos?

No

2. ¿Cuántas peticiones recibe al año para autorizar el programa de higiene y profilaxis para obtener el certificado de núcleo zoológico?

Ninguna

3. ¿Para que especies ha realizado el programa de higiene y profilaxis?

Ninguna

4. ¿Cree que el nivel de exigencia establecido por la legislación es adecuado para sus clientes?

No lo se

5. ¿Antes de firmar el documento confirma los datos aportados por el cliente de alguna forma?

No procede

6. ¿Cuál suele ser el coste de autorizar dicho programa?

No procede

7. ¿Si realiza inspecciones oficiales, los núcleos cumplen con los requisitos establecidos en la legislación vigente?

No procede

8. ¿Ha tenido algún problema con la justicia con este tema?

No procede

9. ¿Cree que debería haber alguna alternativa al núcleo zoológico más específica para particulares?

Jaume Martorell

1. ¿Conoce usted la normativa referente a los núcleos zoológicos?

Jaume Martorell

Si

2. ¿Cuántas peticiones recibe al año para autorizar el programa de higiene y profilaxis para obtener el certificado de núcleo zoológico?

Una cada 10 años

3. ¿Para que especies ha realizado el programa de higiene y profilaxis?

Aves, mamíferos y reptiles

4. ¿Cree que el nivel de exigencia establecido por la legislación es adecuado para sus clientes?

No

5. ¿Antes de firmar el documento confirma los datos aportados por el cliente de alguna forma?

Sí

6. ¿Cuál suele ser el coste de autorizar dicho programa?

120-150 euros aproximadamente

7. ¿Si realiza inspecciones oficiales, los núcleos cumplen con los requisitos establecidos en la legislación vigente?

No realizo

8. ¿Ha tenido algún problema con la justicia con este tema?

No

9. ¿Cree que debería haber alguna alternativa al núcleo zoológico más específica para particulares?

Sí, habría que diferenciar tiendas, de criaderos, de colecciones privadas.

1. ¿Conoce usted la normativa referente a los núcleos zoológicos?

Si

2. ¿Cuántas peticiones recibe al año para autorizar el programa de higiene y profilaxis para obtener el certificado de núcleo zoológico?

Pocas, entre 1 y 2

3. ¿Para que especies ha realizado el programa de higiene y profilaxis?

Perros

4. ¿Cree que el nivel de exigencia establecido por la legislación es adecuado para sus clientes?

Si

5. ¿Antes de firmar el documento confirma los datos aportados por el cliente de alguna forma?

Se hace una inspección del lugar para ver si cumple los requisitos.

6. ¿Cuál suele ser el coste de autorizar dicho programa?

El precio recomendado que marca el COVB

7. ¿Si realiza inspecciones oficiales, los núcleos cumplen con los requisitos establecidos en la legislación vigente?

No realizo.

8. ¿Ha tenido algún problema con la justicia con este tema?

No

9. ¿Cree que debería haber alguna alternativa al núcleo zoológico más específica para particulares?

No

Encuesta a particulares con núcleo

Oscar Martínez García

1. ¿Cree que es adecuada la legislación sobre los núcleos zoológicos?

Ahora mismo no sé si es a nivel español o provincial, pero su aplicación a nivel provincial en Barcelona parece ser la más seria y he podido observar una evolución favorable donde los beneficiados son, por supuesto, los animales. Aún queda mucho para poder decir que la legislación actual se compromete totalmente con la gente que le apasiona los animales, ayudándolos a ellos y a su afición a desarrollarse sin problemas.

2. ¿Cuánto hace que tiene el núcleo?

Lo tuve que renovar por cambio de domicilio, por lo que el número de registro ha variado pero el nombre no, en total "Rèptils Martínez & Lladó" lleva vivo unos 8 años.

3. ¿Para qué tipo de animales solicitó el núcleo?

Lo solicité primeramente para tortugas y Uromastyx en el interior de un piso. En la renovación además incluí armadillos, milpiés y algún escorpión no peligroso.

4. ¿Por qué solicitó el núcleo zoológico?

Por mi compromiso por conseguir que mi afición estuviera totalmente en regla y de cara a que nadie pueda decir que no me he preocupado por ello. Creo que en España habemos mucha gente con afición auténtica, tan aficionados o incluso más que muchos norte-europeos, por ello siempre me he preocupado de tenerlo todo en orden y de promoverlo entre los aficionados.

5. ¿Encontró dificultades a la hora de solicitar el núcleo? Si es así, ¿cuáles?

Dificultades muy leves como por ejemplo el desconocimiento de la administración de cara a realizar el NZ como colección privada o particular ya que me solicitaban cosas que pedirían a una explotación ganadera, una explicación recalcando mi situación solucionó el tema. Ha habido situaciones por ejemplo en que Medio Ambiente me pedía el permiso del Ayuntamiento, documentación que ya les facilité, pero me insistían en que aquello no era correcto, así que les dí el teléfono de Sanidad de mi localidad (que son quienes dan el permiso) para que se pusieran de acuerdo, Les hice constar que estaba dispuesto a lo que fuera por tener mi NZ, que solucionaran entre ellos sus dudas y me pusieran al corriente de lo que debía hacer. Al final entre ellos se aclararon y todo procedió correctamente.

6. ¿Considera adecuado el coste que conlleva la creación y mantenimiento de su núcleo zoológico?

El coste del registro fueron casi 50 €, lo que más subió fue la elaboración del plan de profilaxis que costó me parece que fue 100 y pico de euros. No existe un gasto de mantenimiento. En definitiva lo veo correcto.

7. ¿Recibe inspecciones periódicas de un veterinario oficial? Si es así, ¿cada cuánto tiempo?

Nunca he recibido ninguna inspección, causa de ello es que prácticamente no comercializo con animales, a diferencia de otros NZ donde han convertido su afición en una especie de comercio encubierto, crían y ceden mucho, a éstos sí que les inspeccionan muy a menudo (el ejemplo más claro lo tengo a pocos km. de mi casa). Las únicas inspecciones veterinarias que se llevan a cabo son las que yo deseo por mi cuenta propia.

8. ¿Cree que las inspecciones están realizadas por un veterinario con conocimientos suficientes de las especies que usted mantiene?

....

9. ¿Recomendaría usted la solicitud de un núcleo zoológico a alguien que se encontrase en una situación parecida a la suya?

Por supuesto, y además no me importaría ayudarlo en todo lo que fuera necesario desde la recomendación de veterinarios hasta la elaboración de todo el papeleo o incluso presenciarme en caso de inspección.

10. ¿Cree que debería haber alguna alternativa al núcleo zoológico más específica para particulares?

Todo lo que sea mejorar la situación de las colecciones de animales a la gente que nos entusiasman es loable y positivo, además de servir para que no todo el mundo pueda tener los bichos de cualquier manera. El NZ ya está bien como herramienta “seleccionadora” o “normalizadora”, lo que sí deberían desarrollar más es lo de “colección particular o privada”, aquí es donde mucho aficionado encuentra problemas ya que los tratan como ganaderos industriales o tiendas de animales.

Jordi Sabaté Sant

1. ¿Cree que es adecuada la legislación sobre los núcleos zoológicos?

Sí ya que conocer el origen y destino de los animales y su descendencia dificulta trapicheos, contrabando de animales...

Poner un límite de animales para el espacio disponible, exigir unas condiciones de mantenimiento... juega a favor del bienestar de los animales. A pesar de ello, la legislación actual es demasiado general y no estoy seguro de que realmente quien concede o rechaza el núcleo sepa realmente, por ejemplo, cuantos animales de una determinada especie de tortuga pueden mantenerse en un espacio determinado.

2. ¿Cuánto hace que tiene el núcleo?

Tres años

3. ¿Para qué tipo de animales solicitó el núcleo?

Tortugas

4. ¿Por qué solicitó el núcleo zoológico?

Porque tenía posibilidades de que se me concediera y así tener las tortugas legalmente.

5. ¿Encontró dificultades a la hora de solicitar el núcleo? Si es así, ¿cuáles?

Algunas “esmenes” donde me pedían más información sobre algún aspecto. Algunas ridículas, como cuando se me dijo que no había especificado el programa vacunal para las tortugas. Papeleo, nada serio.

6. ¿Considera adecuado el coste que conlleva la creación y mantenimiento de

su núcleo zoológico?

Sí. A nivel municipal, al no tratarse de una actividad económica no necesité licencia ambiental, de manera que el coste de la autorización municipal fue cero.

A nivel del Departament de medi ambient, sólo tuve que comprar un libro de contabilidad y pagar unos 45euros para que lo sellasen.

Al ser veterinario no hubo gastos de realización del programa de higiene y profilaxis. Este coste sería justo para alguien que pretenda hacer negocio con los animales (criador, residencia...). Para alguien que sólo desee mantener unos animales como mascota, podría ser excesivo, pero entonces me remitiría a la última pregunta de la encuesta (si realmente en este caso se necesita un núcleo zoológico como los que existen actualmente).

7. ¿Recibe inspecciones periódicas de un veterinario oficial? Si es así, ¿cada cuánto tiempo?

No

8. ¿Cree que las inspecciones están realizadas por un veterinario con conocimientos suficientes de las especies que usted mantiene?

No. Solo hubo una primera visita. El veterinario conocía las especies, pero no en profundidad. Esto puede ser un problema a la hora de valorar el número de individuos de una especie que pueden compartir habitáculo, los ratios macho-hembra, la tolerancia de una especie a las condiciones climáticas de la zona donde se encuentra el núcleo...

9. ¿Recomendaría usted la solicitud de un núcleo zoológico a alguien que se encontrase en una situación parecida a la suya?

Sí

10. ¿Cree que debería haber alguna alternativa al núcleo zoológico más específica para particulares?

Sí. Una alternativa para el que tiene algunos animales como mascota en una vivienda. No es comparable a un criador de perros, una residencia canina...

De todos modos esta alternativa debería regular las especies que se pueden tener en un piso (no todas son aptas por cuestiones de espacio, necesidades de mantenimiento, etc), el número de animales que se quiere tener, y el uso de estos animales.

Encuesta a particulares sin núcleo

1. ¿Qué animales mantiene?

Perros sobretodo

2. ¿Cuántos de cada especie?

9 perros hasta hace poco

3. ¿Cree que debería solicitar un núcleo zoológico? ¿Por qué no lo ha hecho?

No, porque hago de casa de acogida de forma temporal y como mucho tengo 4 perros fijos.

4. ¿Tiene pensado solicitarlo en un futuro?

Sí, cuando monte un centro-protectora.

5. ¿Se ha informado sobre la legislación y los requisitos para solicitar un núcleo?

No...de momento no si no lo necesito...

6. ¿Está de acuerdo?

NS/NC

7. ¿La información le parece clara, precisa y fácil de entender?

NS/NC

8. ¿Cree que la o las personas que redactaron la legislación tenían un nivel adecuado de conocimiento respecto al mantenimiento de los animales de los que trata en dicha legislación?

NS/NC

9. ¿Cree que debería haber alguna alternativa al núcleo zoológico más específica para particulares?

NS/NC

1. ¿Qué animales mantiene?

Guacamayos, yacos, amazonas, barranqueros, kramers, cotorras argenitas, carolinas, agapornis, gallina, oca, pato, gatos, perros, cerdito vietnamita.

2. ¿Cuántos de cada especie?

3 guacamayos, 6 yacos, 5 amazonas frente azul, 3 barranqueros, 3 kramers, 3 cotorras argentinas, 20 carolinas, 20 agapornis, 2 gallinas (del resto 1).

3. ¿Cree que debería solicitar un núcleo zoológico? ¿Por qué no lo ha hecho?

No. Si lo he hecho y el ayuntamiento así como el CATICE, me dicen que no lo necesito a no ser que crie con las psitacidas incluidas en el apéndice B de CITEs de forma abundante... Todo es muy subjetivo y la legislación no da datos sobre número de animales que debes tener para necesitar tener un núcleo zoológico. Guardo por escrito la respuesta por lo que pudiera pasar. Seguramente, tras finalizar mis licenciaturas, insistiré en el tema para dar de alta el núcleo y así estar más tranquila.

4. ¿Tiene pensado solicitarlo en un futuro?

Si, cuando pueda colegiarme como veterinaria y así ahorrarme gastos.

5. ¿Se ha informado sobre la legislación y los requisitos para solicitar un núcleo?

Si.

6. ¿Está de acuerdo?

Que remedio....

7. ¿La información le parece clara, precisa y fácil de entender?

No.

8. ¿Cree que la o las personas que redactaron la legislación tenían un nivel adecuado de conocimiento respecto al mantenimiento de los animales de los que trata en dicha legislación?

No.

9. ¿Cree que debería haber alguna alternativa al núcleo zoológico más específica para particulares?

Creo que es una buena propuesta.

1. ¿Qué animales mantiene?

24 especies de tortugas, un anfibio (pipa pipa), dos especies de saurios (Eublepharis, heloderma) y peces (carassius, plecostomus)

2. ¿Cuántos de cada especie?

1.12

3. ¿Cree que debería solicitar un núcleo zoológico? ¿Por qué no lo ha hecho?

Debería hacerlo, pero no lo he hecho por dos razones. La primera de ellas es la pesadez y estupidez de los múltiples trámites a realizar para obtenerlo, y la segunda es que no me aportaría nada, es más, podría darme problemas tal y como está la legislación actual.

4. ¿Tiene pensado solicitarlo en un futuro?

En un futuro habrá que solicitarlo, sí.

5. ¿Se ha informado sobre la legislación y los requisitos para solicitar un núcleo?

Efectivamente.

6. ¿Está de acuerdo?

En mi opinión no es más que una normativa limitante sin sentido para la mayoría de aficionados, por lo menos en el ámbito en el que me muevo (herpetología). Pienso que habría que escuchar a las múltiples asociaciones terrariófilas antes de redactar textos absolutamente inútiles como los que seguimos actualmente.

7. ¿La información le parece clara, precisa y fácil de entender?

No es fácil, parece que lo único que se pretende es cansar al aspirante con papeleo y burocracia barata.

8. ¿Cree que la o las personas que redactaron la legislación tenían un nivel adecuado de conocimiento respecto al mantenimiento de los animales de los que trata en dicha legislación?

Rotundamente, no. No se asesoraron correctamente, hablando siempre del ámbito en el que me muevo. En otros pienso que la normativa es bastante correcta y se ha realizado con cabeza.

9. ¿Cree que debería haber alguna alternativa al núcleo zoológico más específica para particulares?

Más que eso, remodelar la normativa de acuerdo con los animales que se mantienen. No es lo mismo tener una cebra que 6 camaleones. Es decir, la especificidad más que en particulares o empresas, debe trabajarse en el tipo de animales del núcleo. Por ejemplo, un particular debería poder obtener un núcleo para mantener lagartos en terrarios en un piso del centro de una gran ciudad, pero por razones obvias allí no puede tener 6 avestruces. Con el asesoramiento correcto, establece normas de mantenimiento en terrarios.

